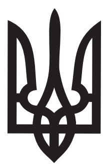
СУБОТА, 8 ЛИПНЯ 2006 РОКУ. № 124 (3874)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ГОЛОВОЮ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ОБРАНО ОЛЕКСАНДРА МОРОЗА

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Вечірнє засідання 6 липня

Відклавши на завтра питання про перелік парламентських комітетів і їх відання, народні депутати проголосували за те, щоб не завершувати вечірнє пленарне засідання до обрання керівника парламенту. А приблизно о 23-й годині 15 хвилин голова парламентської лічильної комісії Євген Шаго оголосив про обрання 238 голосами «за» Головою Верховної Ради України Олександра Олександровича Мороза.

Цифри магічні. «Група 239» на чолі з О. Морозом у парламенті першого скликання, завдяки чому, а не всупереч, він пізніше вперше став Головою Верховної Ради. 239 депутатів поставили свої підписи під угодою про створення демократичної коаліції в парламенті нинішнього скликання, після чого, (всупереч чи завдяки?) політик Мороз удруге стає керівником парламенту...

(Закінчення на 2-й стор.).

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про Голову Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє:**

Обрати народного депутата України МОРОЗА Олександра Олександровича Головою Верховної Ради України.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ,
6 липня 2006 року.
№ 7-V.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Глава парламенту зустрівся з Президентом

Учора новообраний Голова Верховної Ради Олександр Мороз зустрівся з Президентом України Віктором Ющенком в секретаріаті глави держави. Вони, як повідомили «Голосу України» у прес-службі Президента, обговорили ситуацію, що склалася на сьогодні в українському парламенті. Зустріч тривала близько десяти хвилин.

КОАЛІЦІЯ: ФРАКЦІЇ ПАРТІЇ РЕГІОНІВ, СОЦПАРТІЇ ТА КОМПАРТІЇ

ВІКТОР ЯНУКОВИЧ — КАНДИДАТ НА ПОСТ ПРЕМ'ЄРА

Фракція Партії регіонів ухвалила рішення про створення коаліції спільно з фракціями Соцпартії та Компартії і висунула Віктора Януковича на посаду Прем'єр-міністра України. Цю інформацію надали в прес-службі Партії регіонів, **повідомляє Укрінформ.**

Рішення було прийнято на зборах фракції ПР. Як основа проекту коаліційної угоди пропонується документ, розроблений фахівцями Партії регіонів.

На зборах наголошувалося, що широка коаліція залишається відкритою для всіх політичних сил, представлених у парламенті.

Планується зустріч фракцій Партії регіонів, Соцпартії і Компартії. Учасники зустрічі обговорять можливість створення коаліції і висунення кандидатури на посаду Прем'єр-міністра.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ:

■ **Робота Верховної Ради України розпочнеться (понеділок) з Погоджувальної ради парламентських фракцій.**

■ **Буде проведено останню ротацію Спеціального миротворчого підрозділу МВС України в Косово.**

■ **Відбудуться заходи з нагоди Всесвітнього дня народонаселення, присвяченого молоді.**

Москва чекає грошей

Україна до кінця липня частково погасить борг за газ, що його надала компанія «Росукренерго» в першому півріччі цього року. Про це домовилися голова правління «Газпрому» Олексій Міллер та в. о. міністра палива й енергетики України Іван Плачков під час зустрічі у Москві. Особливу увагу росіяни звернули на проблему відсутності у «Нафтогазу» обсягів блакитного палива, які компанія має закачати в підземні сховища для постачання з найближчі осінь і зиму, **передає УНІАН.**

КОРОТКО

■ **Антимонопольний комітет рекомендував Маріупольському порту забезпечити здійснення днопоглиблювальних робіт на підхідному каналі порту «Азовсталь».**

■ **«Запоріжсталь» викупить акції у міноритаріїв по 1,87 грн. за акцію.**

■ **Кабмін створив Українське агентство міжнародного розвитку при Міністерстві закордонних справ.**

■ **Кабмін призначив членом Національної комісії регулювання електроенергетики Віктора МЕРКУШОВА.**

■ **Дві підпільні плантації коноплі й маку знищили правоохоронці в Сумській та Запорізькій областях.**

■ НОВИНИ

Серед загиблих — наша співвітчизниця

Жертвою вибуху в маршрутці в Тирасполі стала, серед інших, громадянка України, що мешкала у Тирасполі. Про це повідомили у центрі інформації Міністерства внутрішніх справ невизнаної Придністровської Молдовської республіки. Всього від вибуху в маршрутного таксі в центрі міста 6 липня загинуло вісім людей, ще 26 поранені. Правоохоронці впевнені, що спрацювала бомба, але не знають мотивів теракту. Припускають, що вибухівку везли в маршрутці для підготовки іншої атаки, можливо, замовного вбивства, а спрацювала вона випадково, **передає ICTV.**

Шахтарів врятовано

170 гірників евакуйовано через пожежу на шахті «Ювілейна» ВАТ «Павлоградвугілля» у Першотравенську Дніпропетровської області. Про це йдеться в повідомленні прес-служби МНС. Гірників було виведено із шахти вчасно, жертв і потерпілих немає. На момент, коли верстався номер, надійшло повідомлення про те, що пожежу вдалася локалізувати. Роботу підприємства тимчасово припинено, ведуться роботи з гасіння пожежі, причину якої з'ясовують.

Депутати повернули віруючим храм

У переддень Дня святих апостолів Петра і Павла, що відзначатимуть 12 липня, Севастопольська міськрада прийняла рішення передати православній церкві Петропавлівський собор. До цього в ньому був міський Будинок культури.

Ще в 1792 році анатолійські греки побудували дерев'яну церкву. Потім замість занепалої за сорок років церкви звели монументальний храм у давньогрецьких традиціях. А 162 роки тому в ньому було встановлено статуї апостолів Петра і Павла, виготовлені в натуральну величину з італійського мармуру відомим італійським майстром Фердінандом Пеліччіо. Однак після Кримської війни напівзруйнована церква на центральному міському пагорбі залишилася і без своїх мармурових покровителів. У первозданному вигляді Петропавлівський собор було відновлено на приватні пожертвування лише в 1899 році. Але його часто пристосовували то під архів, то під сценічні підмостки театру, а потім Будинку культури. В знову освяченому соборі незабаром залунають голоси священиків і півчих на святковій літургії в честь святих апостолів Петра і Павла, **повідомляє наш власкор Світлана КАЛИНОВСЬКА.**

Фото початку XX століття з архіву автора.

До Верховної Ради подано проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом». (Інформаційне управління Верховної Ради)

Лідером фракції Соціалістичної партії України обрано Василя ЦУШКА (УНІАН)

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Головою Верховної Ради України обрано Олександра Мороза

Вечірнє засідання 6 липня

(Початок на 1-й стор.).

Сам Олександр Мороз після обрання зауважить з трибуни: він не може сказати, що це для нього повна несподіванка... Бо й справді, в повітрі пахло перемінами ще зранку. Президент, як повідомили поінформовані джерела, — на лікуванні за межами України. Регіонали переможно оголошують про розблокування роботи парламенту. Невтомна лідерка БЮТ двозначно з парламентської трибуни натякає про старанне, «як для себе» виписування норм законопроекту про коаліцію і про відсутність гарантій у будь-кого стати завтра владою або опозицією. Зранку один з лідерів ПР Євген Кушнарьов повторює загадкову фразу «все ще може змінитися», а його однофракцієць Тарас Чорновіл через чотири години обіцяє неочікувані події. Дружне голосування (233 — «за») політичних опонентів із фракції Партії регіонів, СПУ і КПУ за продовження вечірнього засідання до обрання керівника парламенту. І, нарешті, саме висування кандидатур на спікерську посаду.

Бютівець Олександр Турчинов заявляє, що його фракція підтримає будь-яку кандидатуру від «Нашої України». Остання, як і планувала, маючи в коаліції першочергове право, вустами В'ячеслава Коваля таки висуває кандидатуру Петра Порошенка. «Таки» тому, що проти такого рішення союзників доти наполегливо і привселюдно виступав один із лідерів коаліції соціаліст О. Мороз. Євген Кушнарьов, а за ним і Михайло Чечетов, пропонують на керівника парламенту від фракції Партії регіонів Миколу Азарова, якого опоненти не сприймають насамперед за небажання (чи невміння?) виступати державною мовою. Головуючий на засіданні соціаліст Іван Бокий і в. о. міністра АПК Олександр Баранівський пропонують кандидатуру лідера СПУ Олександра Мороза. Коли, за словами депутата, пішов такий «прекрасний рознос», то бютівець Володимир Яворівський назвав ще й кандидатуру самого Івана Бокого, одначе той одразу взяв самовідвід.

«Вибухонебезпечну» ситуацію з двома претендентами від демократичної коаліції спробував пригасити сам Петро Порошенко, який закликав Олександра Мороза зняти свою кандидатуру, а соратників по коаліції не брати участі в голосуванні. Лідер соціалістів нехтує заклик, заявляючи, що можливий владний тандем таких харизматичних постатей («спікер Порошенко — прем'єр Тимошенко». — **Авт.**) — це «гримуча суміш», що призведе до повторення конфлікту і розвалу демократичної коаліції парламенту. А він сам хоч і не дуже хоче бути керівником парламенту, однак розуміє, що, крім нього, об'єднати тут різні політичні сили мало хто може.

Кандидати отримали двадцять хвилин на представлення своїх програм, відповідей на запитання, не менше години парламентарії висловлювали власне ставлення до них. Як сказав би поет: от часи, от звичаї! Хто ще за годину до цього міг сказати, що з уст політичних соратників по коаліції один з її лідерів почує далебі більше критичних і навіть звинувачувально-чорних слів, аніж його конкурент з протилежного табору. Тон звинуваченням лідера соціалістів у зраді задав найближчий соратник по партії Йосип Вінський. Спершу на прес-конференції в кулуарах парламенту, а потім і виступом у сесійній залі.

Сам Олександр Мороз — «новий старий» глава парламенту, певне, пам'ятаючи про кулуарні чутки про підкуп соціалістів новими союзниками, запевнив з трибуни, що у нього перед будь-ким будь-яких, окрім моральних, зобов'язань, немає і він готовий однаково ставитись до всіх членів парламенту. Намагаючись вирахувати подальші його кроки, багато хто пропустив повз вуха фразу лідера соціалістів, яка може виявитися ключовою у розгортанні подальших подій. Він сказав, що Голову Верховної Ради обирає парламент, а керівника уряду — коаліція. Поки що де-юре існує коаліція демократичних сил у складі «Нашої України», БЮТ, СПУ. Парламентарії, зокрема «нашоукраїнець» Петро Порошенко, а потім і сам Олександр Мороз, наголошували, що підписів під коаліцією ніхто з її учасників не відкликав. А чи з'явиться у найближчі дні нова коаліція у новому форматі — сказати точно не брався ніхто.

Майже опівночі, запросивши нового главу парламенту зайняти належне йому крісло, головуючий на засіданні соціаліст Іван Бокий оголосив про складання повноважень тимчасової президії Верховної Ради.

Попри пізню годину, журналісти поспішали почути думку головних цьогоднених переможців — самого Олександра Мороза та лідера ПР Віктора Януковича, який сам ініціював оприлюднення заяви через журналістів . Інтерв'ю з першим читайте у сьогоднішньому номері "Голосу України». А головний регіонал повідомив про гарячу дискусію однопартійців з приводу доцільності зняття з балотування на пост Голови Верховної Ради свого кандидата Миколи Азарова. За його словами, зійшлися на тому, що цій кандидатурі не вдасться забезпечити належну кількість голосів, тому вирішили голосувати за Олександра Мороза. Виходили з того, що Верховна Рада не може працювати без голови, зважили і на великий досвід цього парламентарія та на його готовність об'єднати різні політичні сили парламенту.

Анатолій БЕНЬ.

Маневри для роздумів

Ранкове засідання 7 липня

Робочий день парламенту розпочався з емоцій і політичних заяв. Фракція «Наша Україна» наполягала на тому, щоб оголосити перерву в роботі сесії до наступного вівторка. А лідерка БЮТ Юлія Тимошенко виступила з такою ж заявою, як і на погоджувальній раді: мовляв, коаліція, а отже, і весь парламент, нелегітимні і треба дочекатися висновку Президента щодо розпуску цієї Верховної Ради чи продовження її роботи.

У відповідь Голова Верховної Ради Олександр Мороз відреагував спокійно: якщо заяву лідерки БЮТ вважати свідченням припинення коаліції, то на створення нової відводиться 30 днів. Лідер фракції «Наша Україна» Роман Безсмертний також підтвердив, що де-факто коаліція фракцій «Наша Україна», БЮТ і СПУ 6 липня припинила свою діяльність. Тому, на його погляд, треба оголосити перерву в роботі парламенту, дочекатися сформування нової коаліції, яка візьме на себе всю відповідальність, а зараз скликати погоджувальну раду лідерів фракцій і до моменту офіційного створення нової коаліції жодних рішень не приймати. Роман Безсмертний визнав факт утворення під час голосування за обрання Голови Верховної Ради нової парламентської більшості, однак її ще юридично не оформлено, зауважив депутат.

Один із чільників фракції Партії регіонів Євген Кушнарьов категорично не погодився з оцінками Юлії Тимошенко щодо нелегітимності парламенту та прогнозами його можливого розпуску. Депутат наголосив: формувати уряд — це право коаліції, а обрання Голови Верховної Ради та його заступників — це право Верховної Ради. До того ж, нагадав Є. Кушнарьов, згідно з Конституцією Президент України може приймати рішення про розпуск парламенту лише після консультацій з Головою Верховної Ради. Є. Кушнарьов закликав не зупинятися в роботі парламенту, завершити обрання його керівництва і рухатися далі.

Головуючий глава парламенту Олександр Мороз ще раз наголосив, що під час обговорення питання про обрання Голови Верховної Ради не було порушено жодну юридичну норму, і запросив лідерів фракцій на чергову погоджувальну раду.

Опісля Олександр Мороз визнав, що після обрання Голови Верховної Ради у парламенті виникла нова ситуація, вона не порушує Регламент і Конституцію. Проте продовження роботи Верховної Ради потребує подальших консультацій політичних сил. Глава парламенту зазначив, що формально він має право продовжувати пленарне засідання, однак не хоче надалі будувати роботу на конфронтації та конфліктах, тому підтримує пропозицію оголосити перерву до 11 липня.

«Бютівець» Олександр Турчинов нагадав, що перед обранням керівництва Верховної Ради має бути сформована парламентська коаліція, а її немає. «Нашоукраїнець» Рефат Чубаров запропонував перед оголошенням перерви тим політичним силам, які беруть на себе зобов'язання створити нову коаліцію, заявити про це з парламентської трибуни. Однак жодних офіційних заяв щодо нового формату коаліції так і не пролунало.

Абсолютною більшістю голосів (407 "за") депутати проголосували за перерву в роботі сесії до 11 липня для проведення політичних консультацій.

На початку ранкового засідання Голова Верховної Ради привітав з днем народження народного депутата Леоніда Литвинова **(на знімку).**

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Двері до коаліції відчинено

■ ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Перед початком учорашнього пленарного засідання погоджувальна рада лідерів депутатських фракцій вирішила розглянути наступним питанням у парламенті подальше формування керівництва Верховної Ради: обрання Першого заступника та заступника Верховної Ради, а потім перейти до затвердження переліку парламентських комітетів і предметів їх відання. Про це після закінчення погоджувальної ради повідомив лідер фракції Партії регіонів Віктор Янукович.

За його словами, оскільки ще не вирішено головне політичне питання (сьогодні ще не зрозумілий формат коаліції та опозиції), головним питанням залишається принцип розподілу парламентських комітетів. «Регіонали» відстоюють і надалі пропорційний розподіл, право опозиції контролювати діяльність влади. Про кандидатуру прем'єра, зазначив В. Янукович, поки що не йдеться. Бо це вирішуватиме вже нова коаліція, коли її буде створено. На запитання, яка коаліція існує сьогодні, лідер «Регіонів» сказав: умовно коаліцію було створено в парламенті 6 липня під час голосування за Голову Верховної Ради. Однак залишається відкритим питання широкої коаліції. «Двері не повинні бути зачинені, — заявив В. Янукович. — Головне зараз — внутрішня стабілізація, об'єднання України». Лідер «регіоналів» також зазначив, що очолювана ним політична сила не має великих розбіжностей з «Нашою Україною». Мало того, за його словами, між «нашоукраїнцями» та «регіоналами» вже було підготовлено проект коаліційної угоди, і цей документ може стати основою нового формату коаліції.

Роман Зварич, Микола Оніщук.

Лідерка БЮТ Юлія Тимошенко прийшла вчора до парламенту з зовсім іншим настроєм. Вона розцінила обрання Головою Верховної Ради Олександра Мороза як «радикальне повернення до авторитаризму». Ю. Тимошенко заявила: коаліція, яку було створено між «Нашою Україною», БЮТ і СПУ, не відбулася. З правової точки зору коаліція не народилася. І це означає, що з моменту початку роботи Верховної Ради минуло значно більше 30 днів, а коаліції не створено. «Тому передчасно говорити зараз про будь-які нові коаліції чи дії, доки Президент України Віктор Ющенко не визначиться, чи буде він застосовувати конституційне право щодо розпуску Верховної Ради, чи цей парламент працюватиме далі. Доки це не буде вирішено, парламент працює напівлегально».

У свою чергу лідер фракції «Наша Україна» Роман Безсмертний застеріг від «гарячих і запальних висновків». «Треба просто виждати момент. Дати можливість осісти піні й потім приймати рішення», — сказав він. А говорити про розпуск чи нерозпуск парламенту, — додав Р. Безсмертний, — це право не Верховної Ради і не політиків, а Президента України.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Віктор Янукович, Раїса Богатирьова, Адам Мартинюк.

Парламент об'єднає лише конкретна робота

Одразу після обрання Головою Верховної Ради України Олександр Мороз відповів на запитання журналістів.

— «Голос України». У своїй промові після оголошення результатів голосування за Голову Верховглї Ради ви сказали, що в парламенті немає переможців і переможених. Як маєте намір об'єднати Верховну Раду?

— Парламент можна об'єднати тільки конкретною роботою над конкретними законодавчими актами, над реалізацією програми Кабінету Міністрів, яку треба буде затверджувати у Верховній Раді. Я залишаюся прибічником того, що після або перед створенням Кабінету Міністрів треба обов'язково затвердити програму його діяльності. І це, можливо, буде вперше у практиці української влади та парламентаризму, коли Кабінет Міністрів розпочне працювати на основі програми, яку затверджуватиме Верховна Рада. Це буквальне виконання 114 статті Конституції України. Я вважаю, що тим самим зможемо давати відповіді суспільству на те, як працює влада, а отже, сприяти згуртуванню, консолідації суспільства і подоланню того розколу, який штучно нав'язано українському суспільству впродовж останніх півтора року.

— Чи можливе відновлення помаранчевої коаліції?

— Поки що немає заяви від жодної фракції, що цю коаліцію зруйновано. Існує такий юридичний факт. І вся справа в тому, що, згідно з Конституцією і Регламентом, Голова парламенту обирається після утворення коаліції. Цієї юридичної тонкості дотримано. Далі все вирішуватиметься уже у робочому порядку. Я вважаю, що треба буде шукати злагоди між двома частинами парламенту, оскільки розподіл відбувся десь 50 на 50, це всі прекрасно розуміють. Це не дуже нормальне явище, хоча можна працювати і таким чином. Думаю, що на Погоджувальній раді знайдемо форму розв'язання цієї проблеми, принаймні треба разом вирішувати питання про комітети Верховної Ради і предмети їх відання, заступників Голови Верховної Ради, бо потрібно, щоб президія була робоча в повному складі.

— Хто, на ваш погляд, буде прем'єром?

— Ми ще не обговорювали ні з «Регіонами», ні з ким кадрові питання. Понад те: у нас було буквально сьогодні лише кілька контактів з активістами «Регіонів», які висловилися з приводу того, що вони можуть розглядати варіант голосування за представника Соцпартії. Але я був поставлений перед фактом: або я буду висувати свою кандидатуру, зберігши єдність фракції та партії, або буду потім заручником тих інтриг, які дехто в партії розгортав на цей момент. Тому я, виступаючи, не добивався перемоги під час розгляду цього питання, я вирішував конкретне прагматичне завдання. Коли ж думки різні — то їхня справа. В умовах знов-таки нав'язаного протистояння у парламенті технологи, які організовують роботу, зокрема й Партії регіонів, її фракції, очевидно, не могли не скористатися цією обставиною. Як на мене, вони вирішили своє завдання — маю на увазі завдання припинення дискусії з приводу обрання голови — досить успішно. Тому, враховуючи цю обставину, треба буде, очевидно, думати далі про формат коаліції, про її розширення, про що говорили багато депутатів і з «Нашої України», про що говорив і Президент України неодноразово. Але мені простіше у цьому відношенні тому, що під час виборчої кампанії, провівши багато зустрічей, я кожну зустріч починав з того, що консолідатором більшості у Верховній Раді може бути тільки Соціалістична партія України, бо ми можемо вільно спілкуватися і з однією, і з другою частиною парламенту. У нас тут немає проблем. Тим паче, що всі вони за ідеологічною ознакою, за програмними завданнями практично однакові. От у чому особливість.

— Чи розмовляли вже з Президентом України?

— Ми не спілкуємося через мобільний телефон. Думаю, ця деталь не така вже й важлива. Адже має відбутися безпосереднє спілкування.

— Чи можливе створення коаліції з Партією регіонів?

— Ми не розглядали це питання. Буде засідання політради нашої партії, яка визначиться щодо можливості або неможливості такої участі у коаліції. З одного боку, це ніби суперечить тим ідеологічним засадам, котрі проголошувалися після проведення виборів. Але ще раз повертаюся до думки: за складом, за програмними цілями, за ідеологією і Партія регіонів, і «Наша Україна», і БЮТ відрізняються надзвичайно мало. Окрім того, у мене на столі лежить угода, навіть назву залишено ту саму — «Угода про створення коаліції демократичних сил», парафована «Нашою Україною» і Партією регіонів. Характерна ознака цієї угоди, що вона на 99 відсотків повторює ту програму, яку погоджено між соціалістами, бютівцями і «Нашою Україною». Якихось надзвичайних відмінностей там нема.

— Чи привітала вас з обранням Юлія Тимошенко?

— Я мав із Юлією Тимошенко розмову по телефону, тому що не можна було у цьому гармидері підійти ближче. Я залишаюся з почуттям поваги до Юлії Володимирівни. Під час усіх переговорів вона вела послідовну лінію, і вона не могла б заперечити, що я так само її підтримував. І більше того: коли ставили питання під час сесійного засідання, я казав, що якби вона висувала свою кандидатуру чи якби коаліція була ефективною і діяла так, як потрібно для суспільства, то це не викликало б жодних сумнівів, що її було б рекомендовано на посаду Прем'єр-міністра і обрано на цю посаду. Як розвиватимуться події найближчим часом, подивимося, думаю, відповідь буде дано не пізніше вівторка. Але треба знов-таки мати на увазі, що вся конфігурація, яка пропонувалася з обранням Петра Олексійовича, передбачала, що Юлії Володимирівні було уготовлено долю не кращу, ніж під час її призначення на посаду прем'єра після перемоги Президента. Тому, з одного боку, можна говорити, що десь порушено формулу і можна навіть тоді звинувачення робити на адресу соціалістів, чи, скажімо, на мою адресу. Але, зробивши такий крок, ми забезпечили неіснування того конфлікту, який міг виникнути згодом, а він був передбачений обов'язково. І в цьому навіть не треба нікого переконувати, бо коли я говорив і чув потім репліки, що, бачте, я одним не сказав, тим не повідомив абощо, то я не винен, що в деяких фракціях не говорять про те, про що йдеться на нараді керівників фракцій. Я три тижні підряд, починаючи з Президента, Петра Олексійовича Порошенка, якого я, до речі, як спеціаліста, фахівця, поважаю, із Романом Безсмертним та іншими, буквально просив їх: називайте будь-яку кандидатуру, щоб не було цього конфлікту, я вам гарантую 33 голоси будуть від фракції соціалістів. Ні, ми не можемо... Сталося те, що сталося. Я перед сесією і громадянами України взяв зобов'язання налагодити нормальну роботу парламенту, сподіваюся, що вдасться це зробити, сподіватимуся і на підтримку з вашого боку.

Записала Олександра КУЧЕРЯВА.

«Олександр Мороз не був помічений в антиросійській риториці»

У Росії доброзичливо ставляться до обрання Олександра Мороза Головою Верховної Ради України.

Віктор АЛКСНІС, депутат Державної Думи РФ:

— Не можу себе віднести до прихильників пана Мороза. Але, вважаю, що в ситуації, що склалася, це найкращий вихід. Мороз — постать компромісна. Він улаштовує Партію регіонів, «Нашу Україну» і якоюсь мірою навіть Блок Юлії Тимошенко, оскільки всі розсудливі політики в Україні розуміють: розкол у країні треба подолати, що практично неможливо буде зробити, якщо біля керма Верховної Ради стоятиме представник однієї з полярних політичних сил. Думаю, що Олександр Мороз улаштовує на даному етапі й російську сторону.

Сергій ГАВРИЛОВ, депутат Білгородської обласної Думи:

— Обрання Головою Верховної Ради України Олександра Мороза позначиться найпозитивнішим чином на розвитку російсько-українських міжпарламентських і регіональних відносин. У Росії Олександра Мороза знають, що він політик послідовний і передбачуваний, він завжди виступав за конструктивне українсько-російське співробітництво і ніколи не був помічений в антиросійській риториці чи націоналізмі. Олександр Мороз був частим гостем у Москві, виступав у Державній Думі перед російськими парламентаріями з цікавими ініціативами міжпарламентської співпраці. Новий Голова Верховної Ради України не поділяв, наскільки мені відомо, позицій тих українських політиків, котрі дуже поспішали в НАТО, цілком реалістично оцінював перспективи вступу України до Північноатлантичного альянсу, говорив про те, що у вирішенні цієї проблеми треба пам'ятати про погляди Росії на проблеми європейської безпеки. Мені здається, що за нового керівництва українського парламенту більше уваги приділятиметься міжрегіональним зв'язкам і відносинам прикордонних областей Росії та України.

Віктор КУВАЛДІН, політолог («Горбачов-Фонд»):

— Для Росії така ситуація означає, що нова більшість матиме велику опору в суспільстві, буде збалансованішою. Це, безперечно, має відбитися на російській позиції, у тому числі й стосовно найуразливіших моментів. Таких, як, наприклад, ціни на газ.

Алан КАСАЄВ, директор програм СНД, країн Балтії агентства «РИА-новости»:

— Мороз — найкращий варіант сьогодні для виходу з кризи. Він схильний до компромісів, досить передбачуваний. Водночас він ніколи не був помічений у проявах якогось екстремізму стосовно Росії, так само як і ніколи не ліз до нас у кращі друзі. Особисто мені він чимось нагадує колишнього голову Держдуми Геннадія Селезньова. Якщо восени на Україні не вибухне парламентська криза (а схоже, що вона не вибухне), то, найімовірніше, Олександр Мороз утримається на цій посаді досить надовго.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Микола СКОРИК: «Досить робити прогнози, настав час займатися справами»

— Миколо Леонідовичу, який якісний склад облради, до якої входить 120 депутатів?

— До складу обласної ради обрано бізнесменів, фінансистів, аграріїв, юристів, державних службовців, колишніх народних депутатів. Існує думка, що пропорційні вибори звузили представництво сільських районів в облраді. Почасти, це так — більш як 10 районів області з 26 не представлені в новому депутатському корпусі. Моя думка з цього приводу така — депутати зможуть працювати і поширювати свою діяльність на всю область. Сама діалектика партійних виборів не дасть представникам партій стати «кнопкодавами». Будь-яка партія, що не бажає зникнути з політичної арени, працюватиме над виконанням своїх передвиборних гасел.

— Уперше в Одеській обласній раді створено погоджувальну раду, представлену всіма фракціями. Такої погоджувальної ради в інших регіонах країни немає. Що це — копіювання Верховної Ради, побоювання розколу й опозиції чи прагнення організувати продуктивну роботу депутатського корпусу?

— Досвід Верховної Ради і прагнення максимально ефективно використовувати можливості обласної ради, дійсно, були домінуючими, коли обговорювалося питання про створення погоджувальної ради. Опозиції, депутати і я, як голова облради, не боїмося, вона цілковито може вписатися в політичну палітру ради. А розколу не буде. І звідкіля він з'явиться, якщо всі ми налаштовані на те, щоб зробити життя людей гідним, а не нужденним.

— Миколо Леонідовичу, серед депутатського корпусу в Одесі тривають суперечки про призначення обласної ради. Ідеться про те, що є домінантою в її діяльності — політика чи економіка?

— Знаю, що подібні суперечки тривають і в інших регіонах. Це, на мій погляд, спекуляції на задану тему. Сьогодні політику й економіку розділити практично неможливо. Будівництво доріг — це економіка чи політика? Думаю, що і те, й друге. Природно, економіка, соціальні питання повинні стояти на першому місці. Але робити вигляд, що облрада живе в безповітряно-політичному просторі було б абсолютно неправильно.

— Ви вже визначили пріоритети своєї діяльності і діяльності депутатів на найближчі п'ять років. Які вони?

— Найголовніше — навести лад у бюджетоутворенні. Тільки в червні ми обговорюватимемо бюджет розвитку на 2006 рік. Але це ж нонсенс! Друге за важливістю завдання — наведення порядку у сфері власності обласної ради. І третє — земельне питання. І най- найголовніше, стратегічний пріоритет — обласна рада повинна прагнути будувати свою діяльність так, щоб підприємці, підприємства почувалися впевнено, а в особі обласної ради бачили стабільного партнера, що дотримується норм економічних взаємовідносин. Облрада повинна дати сигнал бізнесу, що готова до рівноправного, стабільного, чесного і довгострокового співробітництва.

— До порядку денного роботи другої сесії було включено питання про регіональний статус російської мови. Це рішення в багнети зустріла творча інтелігенція регіону. Тобто облрада свідомо йшла на протистояння в регіоні?

— Робити вигляд, що ми не жили в Радянському Союзі, було б неправильно. Російська мова, на мій погляд, була і залишається мовою міжнаціонального спілкування. У даному разі не йдеться про її підтримку на шкоду розвитку інших мов. Історично склалося, що мова, якою ми думаємо — російська. Особисто я — українець, закінчив українську школу. Але думаю російською. Моя думка — запровадження російської мови як регіональної стабілізує, а не збурить суспільно-політичну ситуацію в регіоні.

Працюючи головою правління банку, я часто бував у Південно-Африканській Республіці, де розташовані філії одеського банку. У ПАР 11 державних мов! Президент країни складає присягу 11-ма мовами і нікому від цього погано не буває.

— Сесія облради ухвалила рішення про ваших заступників після того, як такі рішення в інших регіонах були опротестовані обласними. Чотири заступника голови облради — чи не забагато?

— Так вирішили депутати. Це — вдале поєднання політичної доцільності і здорового глузду. Моїми заступниками стали представники партій, що підтримали мою кандидатуру на виборах голови облради. Микола Андрійович Тиндюк, Георгій Іванович Арабаджі, Фелікс Едуардович Петросян, Ольга Миколаївна Соловенко є дуже авторитетними людьми, професіоналами. А досвідченими кадрами сьогодні вже розкидатися не можна — свого часу дров у кадровій політиці наламали аж надто.

— Число постійних комісій обласної ради збільшилося з 11 до 22. Чим викликане таке збільшення — чи не прагненням догодити усім фракціям?

— Звичайно, ні. Ми намагалися охопити всі сфери економічного життя регіону. Блок транспортних проблем, приміром, сьогодні перебуває у сфері діяльності трьох постійних комісій. З'явилася постійна комісія з рекреаційно-готельного бізнесу, конче важливого для регіону.

Основне навантаження на депутатів лягатиме в постійних комісіях і тому ми хочемо домогтися підвищення ефективності діяльності усіх без винятку депутатів. Вони — не гості на сесіях, не сторонні спостерігачі, а представники територіальної громади області.

— Не можу не поставити запитання про вакансію голови облдержадміністрації. Вона пустує вже п'ять місяців. А не за горами — жнива, у розпалі літній сезон.

— Це — ненормальна ситуація. Облрада готова працювати з кожним головою регіону, якого призначить Президент України. Звичайно, ми сподіваємося на плідну спільну роботу. Ми повинні бути рівноправними партнерами в керівництві областю. Ні про яку примусову легітимізацію облрадою рішень облдержадміністрації мови бути не може. На найближчій сесії ми заслухаємо звіт облдержадміністрації про виконання бюджету, про реалізацію плану соціально-економічного розвитку області.

Інтерв'ю взяв В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Фото Костянтина ГРОЗДЬОВА.

■ ХТО Є ХТО

Із досьє «Голосу України»

Микола СКОРИК народився 27 листопада 1972 року в Одесі. Закінчив Одеський національний політехнічний університет. З 1994 року працював у торговому домі «Примор'я», потім — в акціонерному комерційному банку «Імексбанк». З 1999 по 2006 рік — голова правління АКБ «Імексбанк». З травня 2006 року — голова Одеської обласної ради. Член Партії регіонів України. Кандидат економічних наук. Одружений. Виховує доньку 12 років.

НОВИНИ
СУБОТА, 8 ЛИПНЯ 2006 ■ № 124 (3874)

У селі на Рівненщині під час заготівлі сіна виявлено дві авіабомби часів війни

Для формування експортної політики необхідно створити центральний орган влади. Про це заявив Анатолій КІНАХ (УНІАН)

■ У НОМЕР

Палаючий потяг врятовано

Хмельницький. Півсотні людей опинилися у полум'ї в одному із вагонів електрички «Рівне—Шепетівка» між станціями Могиляни та Старий Кривин. Одному з пасажирів все ж вдалося викликати рятувальну службу, а пожежники із Нетішина та Славути оперативно локалізували вогонь і вивели постраждалих. Із мінімальними пошкодженнями вдалося врятувати і вагон. Що стало причиною загоряння, поки невідомо.

Вл. інф.

Замість зарплати — штрафи

Рух транспорту на вулиці, що веде до залізничного вокзалу Хмельницького, перекрили робітники і акціонери місцевої кондитерської фабрики. Акцією протесту вони намагалися домогтися виплати зарплати, яку затримали із травня, та належних дивідендів. Вирішити фінансові питання на мітингу так і не вдалося. Проте міліція склала протоколи стосовно п'яти активних мітингувальників, які перекривали дорогу. Матеріали передано до суду, який визначить розміри адміністративного покарання.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Переджнивний старт

Тернопільщина. Прогнозується, що жнива тут розпочнуться після 25 липня. Для цього підготовлено більше 2 тисяч комбайнів, чимало господарств придбало нову техніку. Дещо гірша ситуація з пальним: його від потреби є 50 відсотків. За словами першого заступника голови облдержадміністрації Петра Вовчука, регіон збере хліб на рівні минулого року, тобто не менше мільйона тонн. Під зерновими — 380 тисяч га, види на врожай гарні. Та й в області ще пристойний запас зерна минулого врожаю. Чиновник гарантував, що ціни на хліб до нового врожаю не зміняться. Нині вони є одними з найнижчих в Україні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Комп'ютерні діри

Розпал літнього дня, сонце, канікули... А очі цих хлоп'ят не відриваються від екранів комп'ютерів, руки судорожно стискають мишку, навколо гримлять постріли... У 1994 році соціологи вперше виявили феномен психологічної залежності людини від програмного забезпечення. Особливо небезпечні, на думку фахівців, ігри, що в народі називають «стрілялками», — через сцени жорстокості і насильства. На думку психологів, пострілявши по віртуальних ворогах, підлітки починають використовувати такі само методи розв'язання проблем у реальному житті. А ще — перетворюються на асоціальних зомбі, які не знають інших способів спілкування, крім ігор і віртуального середовища.

Олена СКРИПКА.

На знімку: парадоксально, але на моїх очах цих малят до комп'ютерного клубу привели їхні батьки!

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Причина госпіталізації — сальмонельоз

Миколаївська область. У десятьох із тринадцяти госпіталізованих жителів села Мазурове виявлено сальмонельоз. Стан потерпілих оцінюється як середнього ступеня тяжкості. Вони, у тому числі одна дитина, були доставлені в інфекційне відділення Кривоозерської ЦРЛ з ознаками харчового отруєння після святкування дня народження. Продукти для святкового столу було приготовано в домашніх умовах, а потім доставлено в місцевий бар. У осередку захворювання фахівці районної й обласної СЕС проводять комплекс протиепідемічних і санітарно-гігієнічних заходів. Ситуація перебуває під контролем Головного управління МНС України в Миколаївській області.

Олена ІВАШКО.

Курців штрафуватимуть

Зараз з'ясовують — де саме

■ АКТУАЛЬНО

З 1 липня в Україні почали діяти обмеження для курців у громадських місцях.

— А якщо я запалю на лавочці у власному дворі, що мені буде? — питаю у нашого дільничного.

— Поки що нічого, — ми ще не отримали чітких указівок, де саме «ловити» курців, — зізнається охоронець правопорядку.

Закон «Про заходи для попередження і зменшення вживання тютюнових виробів і їхнього шкідливого впливу на здоров'я населення» прийнято минулого року. Але окремі його пункти досі не виконуються.

За словами керівника Департаменту суспільної безпеки МВС України Володимира Маєвського, за паління в заборонених місцях передбачено штраф у розмірі від одного до п'яти неоподатковуваних мінімумів (від 17 до 85 грн.). Якщо курець попадеться ще раз, то стягнуть від п'яти до семи неоподатковуваних мінімумів. Але спочатку порушника, поміченого з цигаркою в забороненому для курців місці, повинні попередити усно. Ця місія покладена на правоохоронців.

— Пам'ятку нам видали 1 липня. Провели інструктаж. Утім, ми нікого не штрафуємо. Чекаємо, поки київська влада визначить, що таке «громадське місце», — пояснює дільничний. — Знаю, що перший раз курця я маю лише попередити про порушення. Це — як пасажира без квитка у тролейбусі. Бо, за інструкцією, «зайця» у громадському транспорті спочатку мають попередити на словах. А вже коли попадеться вдруге, штрафувати. Але не всі пасажири це знають...

Невже міліціонер має запам'ятовувати в обличчя усіх порушників, щоб удруге впізнати їх та оштрафувати? На феноменальну пам'ять працівники МВС не покладаються. Тому дані курця вносять до комп'ютера. Попадеться ще раз — заплатить.

Володимир Маєвський стверджує: міліціонер тільки фіксує правопорушення. А також має право затримати порушника на три години для ухвалення рішення про стягнення штрафу. Таке рішення приймає начальник райвідділку міліції.

Експерт Міжнародного центру перспективних досліджень Андрій Бега вважає, що такі заходи навряд чи зменшать поширеність куріння найближчим часом.

— Проте вони здатні захистити некурців від тютюнового диму в громадських місцях і на роботі. Це є необхідним, але недостатнім заходом з контролю, — каже експерт. — Згідно з Рамковою конвенцією щодо боротьби з тютюном, яку ратифікувала Україна, уряд повинен також заборонити всю зовнішню рекламу та рекламу у ЗМІ цигарок та вжити цінові заходи через підвищення податків на тютюнові вироби.

Ольга ВІТЕР.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (із архіву «Голосу України»).

Вибухнула дев'ятиповерхівка

■ РЕЗОНАНС

Вибух побутового газу стався вчора вранці в дев'ятиповерховому будинку на проспекті Героїв прибережного житлового масиву Дніпропетровська. Від вибухової хвилі в середній школі №73, що на іншому боці проспекту, було вибито стекла на вікнах. Вогонь охопив п'ять поверхів житлового будинку. Пожежники прибули на місце події вже через 10 хвилин. За словами начальника управління МНС в області Георгія Гогуадзе, загоряння відразу одержало п'яту найвищу категорію складності. В його усуненні взяли участь майже всі підрозділи, караули і техніка місцевих рятувальників і вогнеборців. Була задіяна унікальна пожежна машина з Південного машинобудівного заводу, що дає змогу добиратися на найбільшу висоту.

У результаті вибуху і пожежі обвалилися стеля і бетонні перекриття на трьох поверхах дев'ятиповерхівки. За попередніми даними, вибух стався на кухні однієї з квартир на шостому поверсі. Загинув один чоловік. Шість осіб, у тому числі літня паралізована жінка, врятовано і доставлено до лікарні. Обставини події і збитки з'ясовуються.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

Фото Сергія ІСАЄВА (УНІАН).

Діти «підбили» танк

У центрі Харкова горів символ Великої Вітчизняної війни — знаменита Т-34-ка. Пожежа була досить сильною, біля башти залишився навіть слід від вогню.

Пожежники, виїжджаючи на виклик на площу Конституції, де стоїть танк, до кінця не вірили, що таке можливо. Однак. Вадим Дорофеєв, начальник караулу: «Надійшло повідомлення на «01» про те, що горить танк. Я вухам своїм, чесно кажучи, не повірив, але потім, як переконався, це справді було так. Мабуть, діти гралися, підпалили, сміття дуже багато в танку було», — **передає «Медиа-порт».**

З вогнем рятувальники справилися менш ніж за півгодини, але, кажуть, насилу погасили танк — він заварений, тому доводилося заливати воду через маленькі отвори. Саме через них, вважають пожежники, всередину танка потрапило сміття, що і зайнялося.

З 1 липня в Україні почали діяти обмеження для курців у громадських місцях

Квіти і сльози Лондона

Учора в британській столиці згадували жертв терактів, що були вчинені рік тому у лондонському суспільному транспорті. У 8.50 за місцевим часом задзвонили дзвони собору Святого Павла. Опівдні пройшли дві хвилини мовчання, зупинився транспорт і навіть була перервана гра на кортах Вімблдона. У лондонському Ріджентс-парку відбулася церемонія, на якій зачитали імена всіх загиблих. Її учасники з квітів склали велетенську квіткову мозаїку. Мер Лондона Кен Лівінгстон заявив, що цього дня потрібно згадати всіх тих, чиє життя було скалічене діями смертників, але водночас пишатися унікальністю Лондона, його неповторним способом життя, що, за словами мера, викликало у смертників заздрість.

Нагадаємо, вибухи бомб забрали життя 52 осіб і завдали поранення сотням пасажирів. Слідство встановило практично все про чотирьох виконавців вибухів. Проте поки що немає вичерпної інформації про зв'язок терористів-смертників з мережею «Аль-Каїда». Можливо, тому головний констебль поліції графства Західний Йоркшир Колін Крамптон, причетний до розслідування подій 7 липня, заявив, що новий напад цілком реальний, **повідомляє Бі-бі-сі.**

Фото надане прес-службою Посольства Великої Британії в Україні.

На знімку: у Лондоні згадують жертв терактів.

Комунальна війна триває

Профспілки продовжуватимуть акції протесту проти підвищення цін та тарифів на енергоносії для населення. Про це вони заявили на виїзному засіданні президії Федерації профспілок України, яке відбулося в Черкасах.

Лідери профруху на чолі з Олександром Юркіним підбили підсумки проведених загальноукраїнських акцій протесту і заявили, що оскільки у грудні нинішнього року мінімальна зарплата лише на 80 відсотків відповідатиме встановленому прожитковому мінімуму, то збільшення вартості надання комунальних послуг стане непосильним тягарем для переважної більшості українців.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Козацький театр у Словаччині

Словацьке місто Свидник, де мешкає багато українців-русинів, уже в 52 раз зібрало на свято фольклорні колективи Словаччини, України, Польщі, Угорщини, Хорватії, Чехії. Закарпаття представляли гуцульські музики з Рахова — міста-побратима Свидника, був також козацький театр. Уперше приїхав сюди український народний хор імені Г. Верьовки. У рамках свята відбулася наукова конференція, присвячена 50-річчю музею української культури у Свиднику.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

■ ФОТОФАКТ

У столиці відкрився IV Київський міжнародний фестиваль піскової скульптури Long Art.

Фото агентства «Прес-КІТ».

■ ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Вперед, на Дунаївці!

На свято польського містечка Турек покликали побратимів з українських Дунаївців. Під час урочистостей влада польського міста подарувала друзям з України своєрідний дороговказ, який показує напрямок та відстань до Дунаєвець, де очікують планованих партнерством інвестицій від польського бізнесу та створення спільних підприємств. Сусіди переконані: з таких контактів і починається євроінтеграція.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Вірус забрав життя дитини

В Індонезії від пташиного грипу померла трирічна дівчинка. Місцеві лікарі все-таки підтвердили, що причиною смерті дитини, що померла цього тижня, став небезпечний для людини вірус H5N1. Якщо діагноз підтвердить Всесвітня організація охорони здоров'я, це стане 41 випадком загибелі жителя країни від цієї хвороби. Наприкінці червня в Індонезії було зафіксовано нову форму зараження — пташиний грип почав передаватися від людини до людини. За даними ВООЗ, 10-річна дитина заразилася від своєї тітки, а від неї вірус дістався батькові, котрий днював і ночував біля ліжка хворого сина. Це перший випадок, коли вдалося зафіксувати ланцюжок із трьох ланок, яким вірус передавався від людини до людини, **повідомляє «Newsru».**

■ ФОТОФАКТ

36 команд узяли участь у 47-х обласних змаганнях юних туристів-краєзнавців, котрі відбулися на базі спортивно-туристичного табору «Мандрівник», що в селі Рибне Тисменицького району Івано-Франківської області.

На знімку**: учасниці готують обід у наметовому містечку.**

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ.).

■ СВІТ КОРОТКО

КНДР

«Ракетні» переговори

До Північної Кореї прибуває американський посол для переговорів. Тим часом численні джерела повідомляють, що одна з ракет, запущена цією країною, була націлена на американський штат Гаваї. Як відомо, з території КНДР було випущено сім ракет, які впали в море в економічній зоні Росії. З'явилася також інформація, що Північна Корея готується до чергових випробувань.

МОЛДОВА

Парламент проти виходу із СНД

Парламент Молдови відмовився від голосування із законодавчої ініціативи про вихід республіки із СНД. З такою ініціативою раніше виступала група депутатів від головної опозиційної сили — альянсу «Наша Молдова». Уряд дав негативний висновок цій ініціативі, але питання все-таки було внесено в порядок денний парламенту. За вихід із СНД висловився тільки лідер Соціал-ліберальної партії Олег Серебрян.

ІРАК

Перестрілка в аеропорту

Під час свого візиту до Іраку міністр оборони Латвії Атіс Слактеріс потрапив у перестрілку. Місцеві повстанці обстріляли злітну смугу, де перебував літак латвійської делегації. Міністр не постраждав. Однак це уже не перший випадок нападу повстанців на латвійський контингент. Атіс Слактеріс вилетів до Іраку, щоб на місці довідатися, як і в яких умовах служать латвійські солдати.

США

Померти в один день

Члени тонганської королівської родини — принц Туіпелехаке і принцеса Каймана — стали жертвами автокатастрофи в американському штаті Каліфорнія. За попередніми даними, аварія відбулася з вини 18-річної автомобілістки, що пішла на обгін їхнього авто і не впоралася з управлінням. Принц і принцеса здійснювали поїздку Каліфорнії, щоб зустрітися з представниками тонганської громади в США.

Саміт — не привід для паніки

Петербург готується до зустрічі глав держав «великої вісімки». «Турботи» чиновників для жителів міста стають великими проблемами. Наприклад, уже сьогодні пітерцям рекомендують обов'язково носити із собою документи, що посвідчують особу.

Високі гості проживатимуть у Стрельному, тому жителі цього передмістя на особливому положенні. Їм навіть порекомендували не запрошувати в цей час до себе гостей. Вдягатися у будь-що — теж не можна. В одному зі своїх звернень губернатор Валентина Матвієнко просила городян не ганьбити місто і ходити охайно одягненими. А бомжів ще кілька місяців тому стали виганяти «за 101-й кілометр». Спочатку, за твердженням керівників благодійної організації «Нічліжка», усіх бездомних дільничні «переписали», а потім їх ставало дедалі менше на вулицях міста.

Практично нереально буде скористатися автотранспортом цими днями. Це стосується не тільки городян, а й тих туристів, яким пощастить приїхати до саміту, тому що під час саміту не можна потрапити до Пітера. З 15 по 17 липня для звичайних рейсів закриють аеропорт «Пулково», що прийматиме тільки рейси з учасниками саміту. На чотири дні буде запроваджено заборону на рух річкового і морського транспорту в акваторії Неви і східної частини Фінської затоки. Туристичні фірми, що займаються прийомом туристів у Санкт-Петербурзі, рекомендують своїм клієнтам перенести дату приїзду в місто, хоча і зазнають збитків.

Саміт стосуватиметься не тільки живих, а й тих, хто в ці дні відійшов у світ інший. За інформацією адміністрації міста, під час зустрічі «великої вісімки» буде закритий найбільший у Петербурзі некрополь. Це пов'язано з тим, що Південний цвинтар розташований на Волхонському шосе, що під час важливої зустрічі буде недоступно для звичайних городян. Це — найкоротша дорога від аеропорту «Пулково» до Костянтинівського палацу.

Марія Полєтаєва, пенсіонерка, проживає на урядовій трасі — Московському проспекті, прямо під її вікнами і проїжджатиме кортеж президента: «Добре, звичайно, усе зробили. Квіточки на клумбах посадили, будинки помили і пофарбували, сміття вивозять частіше, міліція ходить вечорами. Чому б і не порадіти? Про саміт ваш нічого не знаю, чула, що Путін і американці приїдуть».

Олексій, менеджер з продажу, ледь стримує своє обурення: «Просто неможливо машину в центрі поставити, п'ять хвилин — і евакуатор відвозить. Готуються вони, бачте. Спочатку просто всі дороги по черзі закривали, все копали та ремонтували, тепер узагалі не знаєш, де наступного тижня проїдеш, а де ні. Хоча одне можу сказати — дороги добре зробили, сподіваюся що надовго».

Ольга, гість міста з Єкатеринбурга: «Це неподобство. Приїхала дітям місто показати. А у вас тут просто генеральне прибирання — Петропавлівська фортеця вся в лісах, Костянтинівський закритий, так ще й у Петергоф тепер не потрапимо. Це що ж виходить, для цих шишок усе, а прості росіяни повинні задвірками пробігати. На Московському лиск наводять, а у Виборзькому районі воду відключили — чи не соромно».

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

У Харкові підприємці на знак протесту проти знесення кіосків перекрили рух

Олег БЛОХІН може отримати звання «Почесний громадянин Києва». З відповідною ініціативою виступив столичний міський голова

Звернення парламентської фракції Партії регіонів у Верховній Раді України до Президента України як гаранта Конституції, прав і свобод людини

Вельмишановний пане Президенте!

Звертаємося до Вас як до гаранта Конституції, обраного народом глави держави, до невід'ємних обов'язків якого належить захист громадян, зокрема й від свавілля державних чиновників.

Звернутися саме до Вас, шановний пане Президенте, нас змушують численні випадки нехтування законами України і правами громадян з боку керівників правоохоронних органів, зокрема виконувача обов'язків міністра внутрішніх справ України Юрія Луценка. Саме за активної підтримки та ініціативи цього чиновника стало можливим безпрецедентне переслідування правоохоронними органами народного депутата України Бориса Колеснікова.

Справа Бориса Колеснікова, інформація про яку потрапила до світових мас-медіа, є яскравим прикладом того, як неповага до Закону з боку керівника правоохоронних органів може призвести не лише до глибокої особистої драми громадянина, що безневинно переслідувався, якого на чотири місяці було кинуто за грати без суду і слідства, за надуманим обвинуваченням. Нехтування законом з боку найвищих посадових осіб, окрім іншого, кидає тінь на всю владу України, на міжнародний імідж нашої держави, ставить під сумнів демократичні завоювання, якими ми так пишаємося.

Шановний пане Президенте! Знаючи Вас як лідера держави, який твердо стоїть на варті дотримання норм Конституції і законів, ми пам'ятаємо Ваші слова, сказані 12 травня 2005 року, про те, що міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко буде звільнений з посади і покараний у разі, коли звинувачення, висунуті проти Бориса Колеснікова, не підтвердяться, коли виявиться, що Б. Колесніков переслідували безпідставно. Ваші слова, сказані більш як рік тому, давали нам надію на те, що справедливість переможе і чиновники, які ініціювали політичне переслідування Бориса Колеснікова, будуть покарані.

30 червня 2006 року Генеральна прокуратура України закрила кримінальну справу стосовно Бориса Колеснікова за відсутністю складу злочину і за відсутністю доказів його вини. Здавалося б, справедливість перемогла. Однак, шановний пане Президенте, хочемо звернути Вашу увагу на неприпустимість повторення практики, коли громадянина (в цьому разі — відомого політика) кидають за грати, коли страждає його родина і підривається роками набутий авторитет — і за це ніхто не несе відповідальності. Така практика має бути раз і назавжди припинена. А Ви, шановний пане Президенте, повинні дотримати дане публічно, через засоби масової інформації, слово і вжити адекватних заходів щодо в. о. міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, який, відчуваючи свою безкарність, і сьогодні, коли Борис Колесніков повністю виправданий від надуманих звинувачень, продовжує публічно висловлювати погрози на адресу цього політика, який нині є одним із лідерів політичної опозиції в парламенті України п'ятого скликання.

Від Вашої позиції, шановний пане Президенте, значною, якщо не визначальною, мірою залежить довіра народу до влади, сподівання на те, що кожен високий чиновник, який знехтує законом, буде справедливо покараний. В іншому разі надії суспільства на торжество демократії будуть поховані під тягарем байдужості вищої державної влади.

Сподіваємося на Ваше розуміння важливості розв'язання порушеного у цьому зверненні питання для перспектив розвитку в Україні демократії та зміцнення практики цивілізованих відносин представників влади та опозиції.

За дорученням депутатської фракції Партії регіонів у Верховній Раді України, лідер фракції Віктор ЯНУКОВИЧ.

Час збирати каміння

Цими біблійними словами завершив свою доповідь народний депутат, президент УСПП Анатолій Кінах на ХІ позачерговому з'їзді союзу. На його думку, прийшла пора не ділитися ні за регіональним принципом, ні за кольоровими ознаками. Сьогодні, підкреслив Анатолій Кінах, треба об'єднувати кадровий, інтелектуальний, економічний потенціал держави.

Президент Українського союзу промисловців і підприємців проаналізував економічну ситуацію в країні і зупинився на тих проблемах, які потребують першочергового вирішення.

Водночас Анатолій Кінах наголосив: та влада, яка приймає рішення у кабінетах, приречена на невдачу. А тому необхідний постійний рівноправний діалог бізнесу і влади. Саме це сприятиме підвищенню довіри і до держави, і до владних органів.

Анатолій Кінах висловив упевненість у тому, що віднині у суспільстві пануватиме закон, вестиметься постійний діалог між громадськими організаціями і представниками влади.

Яскравим прикладом такого діалогу став виступ Голови Верховної Ради Олександра Мороза. Зокрема, він зауважив, що познайомився з переліком законопроектів, які пропонує УСПП для розвитку вітчизняної економіки. І пообіцяв сприяти їхньому проходженню в парламенті.

Олександр Мороз наголосив, що постійно був прихильником формування у Верховній Раді широкої коаліції. Бо, за його словами, сьогодні потрібно об'єднати Україну. Він висловив упевненість у тому, що йому вдасться переконати і Президента, і членів інших політичних партій, представлених у єдиному законодавчому органі.

Виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра Юрій Єхануров у своєму виступі зауважив, що своєму наступнику залишає зростаючу економіку і програму дій на майбутнє.

Учасників з'їзду привітав Президент України Віктор Ющенко.

Володимир КОРОЛЮК.

Затримано підозрюваного у вбивстві

■ КРИМІНАЛ

Затримано підозрюваного у вбивстві колишнього начальника МРЕВ у Камінь-Каширському районі Волині, а згодом — заступника начальника ВДАІ у Хмельницькій області Степана Довжика і трьох його рідних. Таку сенсаційну заяву зробили прокурор Волинської області Микола Франтовський і начальник обласного управління внутрішніх справ міліції Віктор Швидкий.

Про цей резонансний злочин заговорили наприкінці травня, коли між селами Волиця Камінь-Каширського і Седлище Любешівського районів виявили труп Степана Довжика із ножовими і вогнепальними пораненнями. На місце схованки вбитого випадково натрапив один із місцевих жителів. За схожих обставин 20 червня на лісовій галявині знайшли тіло меншого сина загиблого — Андрія. Тіло дружини Ганни знайшли неподалік одного із сіл Любешівського району, а старшого сина Ігоря — неподалік траси в місті Ківерці. З'ясовано, що Ігоря вбили ще 17 грудня 2005 року, інших членів сім'ї — 27 грудня. Знайдено також знаряддя вбивства.

Цими днями вдалося встановити підозрюваного у вбивстві сім'ї Довжиків. Він — громадянин Росії, з Ханти-мансійського автономного округу.

Коли наприкінці 2005 року родина Довжиків зникла, вважалося, що вони кудись виїхали, найімовірніше — за кордон. Адже проти глави сім'ї було відкрито кримінальну справу. Водночас прокурор Микола Франтовський заперечив зв'язок цієї жорстокої розправи із так званим «Волинським клондайком» — незаконним розмитненням ввезених з-за кордону автомашин. Водночас зауважевши, що не варто комусь позичати гроші: в кращому разі — здобудеш собі нового ворога, в гіршому — можеш поплатитися життям.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

■ ФОТОФАКТ

У ніч на сьоме липня на батьківщині Гоголя в селі Гоголеве Шишацького району на Полтавщині пройшли XIX Купальські ігри.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

А непотріб — у озеро!

■ ТЕМА

Зносилися меблі, згорів, нарешті, холодильник, купила нові телевізор і газову плиту. Куди подіти старий крам? Сусіди підказали: винести до контейнерів зі сміттям, звідки їх заберуть... незаможніші співгромадяни чи бомжі. Запитання: а якщо не заберуть, то скільки часу мотлох світитиме ребрами для всегромадського огляду? І неприємно, і міські відповідні служби, мабуть, оштрафують за влаштований смітник. Ті само сусіди посміялися: ще ніхто через це не потерпів...

Співробітниця редакції упродовж місяця намагається з'ясувати, хто повинен прибрати старе дерево, котре впало на тротуар перед вікнами її квартири на вулиці Туполєва? Обдзвонила кілька служб, звернулася до двох ЖЕКів, бо будинок — відомчий, але безрезультатно: дерево виросло на території одного з них, а впало на територію іншого. Працівники обох контор сказали, що прибирати не будуть, бо дерево... не їхнє. Обіцянка написати про це в газеті у них викликала сміх: яка наївна — налякала!

Знайома ситуація, чи не так? Тим часом такий список можна продовжувати до безкінечності. Скажімо, картина, що стала звичною: переповнені контейнери для сміття, а поруч — гори смердючих побутових відходів. Запитання до керівників комунальних служб: «Якщо одного, двох чи трьох контейнерів замало, то чому їх не поставити п'ять чи більше? І чому таке їм не спадає на думку?» Як і те, що до контейнерів ми дожили, а щоб виокремити для них якийсь найнепомітніший з вулиці куток, — ні. Бо викочують їх на проїжджі ділянки вулиці чи тротуари та прямісінько під вікна мешканців — щоб зручно було для автомобілів-сміттєвозів. Але ж це — не найкраща візитна картка наших міст.

А що все-таки робити зі старими меблями, телевізорами та холодильниками? Хто їх вивозить? Не без труднощів спробувала з'ясувати це у Київській міськдержадміністрації. Тут у головному управлінні комунального господарства є відділ санітарного очищення, який і має вивозити «тверді великогабаритні побутові відходи» — це про мій мотлох.

На запитання, куди їх подіти, співробітники порадили... пошукати в мікрорайоні великий контейнер. А де саме, приміром, його встановлено і як добро до нього доправити, почула, що про це може розповісти їхній керівник Максим Баринов, котрого саме на той час не було. Не додзвонилася до нього й пізніше. Порадив знайомий: «Неподалік твого будинку — озеро, в яке таметешні мешканці скидають домашній непотріб»...

Не поспішайте звинувачувати наш «некультурний» народ, бо це — гріх міської влади, котра проблему «великогабаритних твердих відходів» розв'язала одним «великим контейнером у мікрорайоні». Як тут не звернутися до нашого одвічного запитання: «А як у них?»

Дуже просто. Приміром, у Німеччині сміття вивозять приватні підприємства, які на цьому бізнесі заробили тисячі мільйонів євро. У виокремлених і обсаджених кущами закутках вони встановили різнокольорові (сміття сортують) чистенькі контейнери, які щільно зачиняються, — жодного неприємного запаху. Старі меблі та побутову техніку мешканці виносять до під'їзду, заздалегідь попередивши цю службу телефоном. Мотлох можна складати там лише після десятої вечора, а до восьмої ранку його вивезуть. Якщо хто не зателефонував, то ніяк не може розраховувати на поблажливість: ліниному загрожує штраф — 150 євро. Служба порядку швиденько виразхує, чиє добро лежить безхозне. Тож в озеро викинути стару газову плиту нікому й на думку не спаде...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Щоб карась не дрімав...

■ ФОРУМ

Якщо люди, прочитавши замітку в газеті, яка зачепила за живе, беруться за перо, щоб поділитися міркуваннями з редакцією, то це ознака здорового суспільства. Ми раді, що читачі не втрачають інтересу до нашої газети, її матеріалів, зокрема до рубрики «Тема», яка має вже постійних дописувачів, як, приміром, Олексій Скворцов з Кривого Рогу, Володимир Батрак з Полтави, Юрій Скедин з Шостки, Микола Журбін з Орджонікідзе та інші, чиї листи ми хоч і не надрукували, але вони — своєрідний барометр громадської думки, який підказує авторові рубрики «Тема» актуальні суспільні проблеми.

Остання публікація рубрики «Коли поближчає НАТО?» («Голос України», 16.06), тема якої — критикувати владу чи ні, писати про все чи лише про те, що тішить душу можновладців, чи преса повинна дбати про їхній авторитет і чи не шкодить критика в ЗМІ патріотизму й любові до рідної землі. Того разу ми надрукували лише критичні зауваження наших читачів, котрі, зокрема, вважають, що журналісти повинні не критикувати владу, а боротись за чистоту вулиць і порядок у державі, то тоді і Європа поближчає. Ці листи та коментарі до них як ніколи викликали багато відгуків. Чимало читачів звинувачують автора у «дискримінації» їх: мовляв, слово в газеті треба надавати не лише тим, хто з нею не згоден. І що критикувати владу мають і журналісти, і громадяни: на те і щука в річці, щоб карась не дрімав — влада має добряче крутитися, то й усі житимемо краще. З чим редакція згодна і пропонує на читацький форум листи наших передплатників. Цього разу ми дібрали листи, кожен з яких — окрема тема для широкого обговорення.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (із архіву «Голосу України»).

Така правда

Прочитав матеріал «Коли поближчає НАТО?». Хочу сказати кілька слів на «виправдання» автора. Ви марно вступаєте в полеміку з захисниками влади. Радянську владу, котра репресувала мільйони людей, вихваляли десятки тисяч газет і журналів. Проте це її не врятувало, і радянський лад рухнув. Щоправда, цього чомусь не розуміють ті, хто захищає владу. Як і в людини, так і в держави хвороба починається з голови. Пропоную тему: пишіть про мільйони громадян Рівненської, Тернопільської та інших областей, котрі не знаходять роботи на батьківщині та їдуть працювати за кордон, водночас «підвищуючи» авторитет наших вождів і збагачуючи своєю працею інші країни. Бо це — кращі робітники, інженерно-технічні працівники, учені. Багато з них не повертаються на «терени». А для порівняння підкажіть: скільки іноземців працює в Україні та на яких роботах? Повідомте бодай приблизні дані знищених на очах у наших вождів (тільки не кажіть мені про «нову» владу!) заводів, фабрик, ферм, шахт, кораблів, сільськогосподарської техніки. Може, так ви переконаєте ваших опонентів.

Я побував у Росії — в поселеннях українців. Вони не бажають повертатися в Україну. Ще один приклад: я знаю кілька єврейських сімей, котрі виїхали на постійне місце проживання до ФРН. Бо переконані, що краще жити серед нащадків гітлеризму, ніж у нинішній Україні. Така «реклама» нашій країні й така правда.

З повагою,
Аркадій ***РУДЕНКОВ.***

Хмельницький.

Нехай наш посол скаже Америці

Важлива тема: щойно призначений посол США в Україні без збентеження заявив, що має намір впливати на внутрішню й зовнішню політику нашої держави. І навіть склав план цього впливу. Більш того, визначив терміни розв'язання проблем, право на що має лише народ України. Таке приниження незалежної держави важко сприймати людині зі здоровим глуздом. А коли вища влада не реагує на такі заяви, то вона — не влада.

Президент Ющенко постійно говорить про стратегічне партнерство України та США. Але хто може уявити: посол України в Америці публічно заявляє, що прибув туди, щоб... впливати на внутрішню й зовнішню політику цієї країни? Коли ні, то це нагадує анекдот про обмін начальника та підлеглого. Виникає запитання: чи потрібен у такому разі Президент? І чому б не передати його функції американському послу? Тоді буде ясно, хто відповідає і до кого звертатися щодо перипетій у політичній дорожній карті України. Бо Президент під чужим впливом відповідати за це неспроможний.

Анатолій ***ЄМЕЛЬЯНОВ.***

Чернігів.

Не можу більше довіряти

Повністю згоден з матеріалами рубрики «Тема». Деякі читачі пишуть, що газета паплюжить можновладців. Нікого ви не паплюжите! Вони самі себе паплюжать — і Президент, і вся влада. Як можна довіряти Ющенкові, хоч я за нього й голосував, коли він на Майдані обіцяв золоті гори, а майже нічого не зробив? Кажуть, що для цього одного року замало. Для нього й п'яти років буде мало. Чим відрізняється наш Президент від тих, хто століттями обіцяв рай, а народ як жив у злиднях, так і живе? Що то за мораль у можновладців, котрі встановлюють для себе захмарні зарплати, пенсії, безплатний відпочинок і лікування, тоді як люди через дорожнечу не можуть лікуватися, а в селах ще й тому, що там нема кому лікувати? Влада бореться з корупцією? А хто тоді більший корупціонер, як не ті, що при владі? Залишилося ще тільки кинути мільйони доларів на переозброєння, щоб ускочити в НАТО. Про це та інше писав також Президенту, але все — як у небуття...

Андрій ***МУЗИЧЕНКО.***

Дніпропетровськ.

Це ми вже проходили...

Прочитав статтю «Коли поближчає НАТО?». Редакція правильно порушує питання відповідальності влади за суспільні процеси й не захищає тих можновладців, котрі дбають лише про себе. Не можу погодитися з авторами листів, які вважають, що вихваляння влади підніматиме дух народу. Таке вже було: під час колективізації, яку я пережив, місцеві комбіди та партосередки не захищали бідноту, а все робили задля зростання авторитету влади. Коли з центру надходив наказ зібрати тисячу пудів зерна, то вони висували зустрічний план: дамо три тисячі пудів! Це спричинило голодомор. Ніколи не забуду цих прибічників влади. У нас в Ананьєві були такі собі Ванька Басов і Мишка Холодок. Їх ніхто ніколи не називав по батькові. Якось укотре прийшли до нас, щоб батько здав черговy повинність — 20 пудів пшениці. Добрі люди попередили про «візит». Було це після Різдва. В нас залишився лише один лантух зерна. Щоб його вберегти, батько висипав пшеницю в полову. Але «влада» знайшла, змусила перевіяти й забрала, а батькові погрожувала судом. Він змушений був утікати з дому. Залишилися ми, п'ятеро дітей, з мамою. Пухли від голоду, один брат помер. А тодішню владу в газетах дуже хвалили.

Тим, хто нині радить не критикувати, а любити владу, я б порадив щоразу, як тільки вона підніме тарифи та ціни, на честь авторів таких «реформ» складати оди — для власного використання. Наше щастя, що в «Голосі України» працюють принципові й кваліфіковані журналісти, котрі мають громадянську позицію і не дозволяють можновладцям розперізуватися. А щодо пропозицій деяких громадян любити владу, то ми це вже проходили...

Валентин ***КОВАЛЕНКО.***

Одеса.

«Радянський продукт»?

Я теж хочу порушити кілька важливих тем. Пан Кириленко на телеканалі «Інтер» заявив, що затримки з виплатами пенсій немає. Другий пан, Зайчук, сказав, що гроші на виплату є, але порушується графік отримання. Третій пан, Єханyров, по радіо 10 червня порадував, що всюди — приріст, усе зростає, а життя стало чудове. Мабуть, він побачив це крізь оранжеві окуляри: бо якщо все є, то де воно? Мені щомісяця, з першого квітня, затримують виплату пенсії. Це пани можуть відмовитися від зарплат і не відчують цього, а для мене пенсія — єдине джерело для животіння.

Якщо чиновники порушують графіки виплат пенсії, а тим часом самі одержують зарплату вчасно й у повному обсязі, то вони скоюють злочин, за що їх слід звільняти з роботи. Отож — брехня згори донизу й навпаки.

13 січня під час дня уряду розглядали питання забезпечення ветеранів-пенсіонерів. Але хтось сказав, що питання — нецікаве. Добалакалися. Звичайно, ветерани — це «радянський продукт». Але ж і більшість наших панів — той само продукт. Були активними комуністами, а тепер такі само «демократи». Перед виборами біжать до «радянського продукту» й запевняють, що вони з нами, тобто з народом. То куди ж вони поділися після виборів? Приміром, ще 2001 року пани обіцяли безплатно встановити газові лічильники. З тих пір я ходжу та пишу до «Івано-Франківськгазу», а чиновники вигадують різні причини, аби не робити обіцяного.

Пропрацювала 38 років, складала гроші на ощадкнижку — для панів, виходить, а тепер я для них — «радянський продукт», «маленький українець», який не може вписатися до мільярдерів. Отакі «кроки назустріч» вони роблять...

І. СТАСЮК.

Івано-Франківськ.

Я не комуніст, але...

В одній з публікацій під рубрикою «Тема» ви написали, що в Україні — розквіт дикого капіталізму. Згоден. Закони не захищають трудящих (та й не пишуться на їхній захист!). Правляча верхівка в Україні не дотримується їх, збагачується, розграбовуючи державну власність та експлуатуючи найманих робітників. Я не комуніст, але... Велике «але». Порівнюючи нинішнє життя власної сім'ї, друзів і родичів з тим, яке воно було в радянські часи, за єдиної партії, котра справді піклувалася про трудящих — їхнє здоров'я, житло, освіту, стабільність цін. Тому й була стабільність у всьому, люди жили довше. Я б хотів жити в радянські часи, а не в нинішні, коли велика кількість партій, які лишень б'ються за тепленькі місця на всіх рівнях. Вони довели економіку до краху, народ до злиднів, вимирання від холоду, голоду, суїцидів.

Нині нам нав'язують поняття «еліта». Це має бути частка населення, яка розумніша від інших. А це звичайнісінькі злодюги, неспроможні управляти державою, які тільки й знають, що озиратися на американців: а як там? Нам не потрібно, як там, треба, щоб вони щоразу замислювалися, як у нас. Чи це така їхня демократія?

А. ПРОКОПЕНКО,
пересічний громадянин України.

Одеса.

Нехай уже проснуться!

З інтересом щоразу читаю «Тему». Ви не боїтеся? Ваша відвертість може декому дуже не сподобатися. Ні, не великим чинам, а недоумкам, які на них моляться. Ви не нав'язуєте тієї чи іншої думки, не вигадуєте проблем, а доступною мовою пояснюєте рішення і дії влади, що деякі читачі вважають непатріотичним. А хіба патріотизм — це лизання ... високопосадовцям? Бо їм, бачте, це до вподоби.

Спостерігаючи за «діяльністю» нашої влади, дедалі більше переконуюсь, що нині настав час, про який казав Ленін: «Кожна куховарка може управляти державою». Інколи наша влада ухвалює рішення чи робить такі обіцянки, що замислюєшся, чиї вони — куховарки чи Президента?

А «Голосу» побажання: пишіть так і надалі. Може, ці байбаки проснуться і зрозуміють вас.

З повагою,
Михайло ***СОКУР.***

Сніжне,
Донецька обл.

Від редакції. Справді, листи читачів, котрі ми пропонуємо для обговорення, навряд чи можуть сподобатися можновладцям — і в центрі, і на місцях. Зауважу, що в багатьох автори питають, чи не бояться журналісти писати про помилки, недоліки та прорахунки влади. А чимало хто не підписується, не вказує адреси або просить не називати їхні імена та адреси. Можна віднести це до «заслуг» радянського часу або старої влади. Тільки коли б я була там, «нагорі», то напевне б замислилася: яку таку демократію ми побудували, коли одні люди й досі бояться говорити, хай це навіть тисячу разів правда, а інші й узагалі хочуть повернутися в СРСР? Причому зовсім не тому, що дуже люблять комуністів...

У надрукованих листах — лише невелика частка проблем, котрі порушують наші читачі. Але ці міркування — «маленьких українців», яким були обіцяні зміни, краще життя, свобода вибору, рівність умов для виховання та освіти дітей, зрештою, що кожна людина буде почута і захищена. Нині вони мають те, що сотворила влада. Почуйте їх, захистіть!

Валентина ***ПИСАНСЬКА.***

СУБОТА, 8 ЛИПНЯ 2006 ■ № 124 (3874)

Колегія «Укравтодору» схвалила умови кредитної угоди з Citibank на суму 300 млн. євро

Голова комітету Європарламенту з питань закордонних справ Елмар БРОК виступає за безвізовий режим з Україною

■ НОВИНИ

Лапароскопія дісталась глибинки

Хмельниччина. Якщо раніше мешканцям Дунаївки доводилось для проведення операцій на черевній порожнині лапароскопічним способом діставатись до обласної лікарні, то тепер все можна буде зробити на місці. Новий лапароскопічний комплекс, закуплений для установи, значно розширить шанси хворих на успішне лікування. Дунаєвецькі хірурги не відмовляють і мешканцям сусідніх районів.

Ірина КОЗАК.

А уболівальник голосно плаче…

Поліція Берліна займається розшуком зловмисників, які розставили на вулицях міста наповнені бетоном м'ячі.

На табличках, що прикріплені, було написано: «Зможеш вдарити?». Вони стали причиною низки травм серед уболівальників. Двоє молодих людей, котрі вирішили відповісти на це запитання, звернулися по медичну допомогу із серйозними травмами ніг, повідомляє Ananova. Усього поліцейським вдалося знайти шість бетонних м'ячів. «Очевидно, що хтось ситий Кубком світу по горло. Це спланована акція, оскільки такі м'ячі повинні були бути підготовлені спеціально», — вважають представники поліції.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Печатку фізичної особи — підприємця Шиманського Олександра Петровича, ідентифікаційний номер 2989805693, що була викрадена, вважати не дійсною.

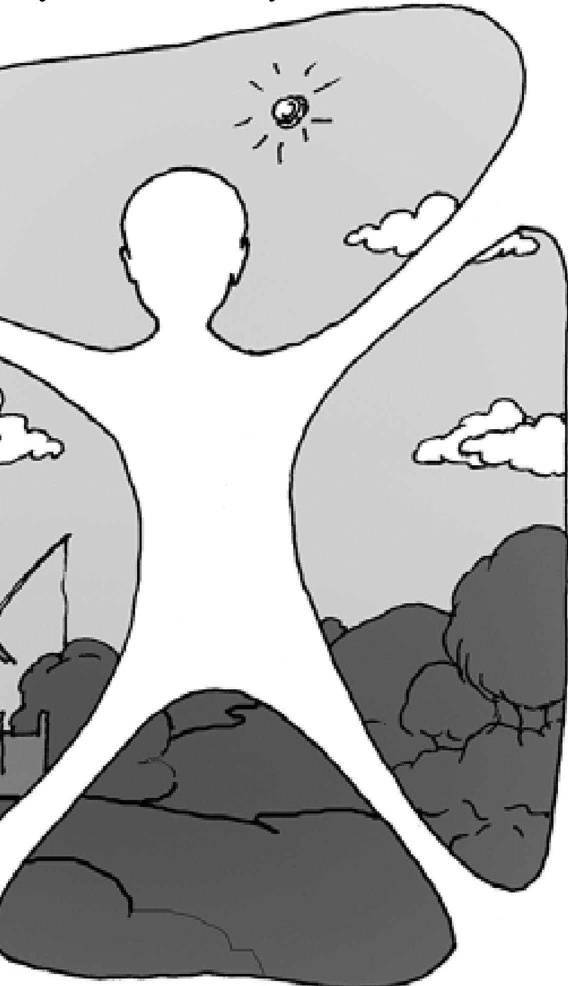
Оголошення
про проведення процедури відкриті торги щодо закупівлі автомобілю

Замовник торгів	Північна електроенергетична система Державного підприємства "Національна енергетична компанія "Укренерго"
Адреса	61003, м. Харків, вул. Кооперативна, 12/14
Відповідальний за проведення торгів	Віщенко Олександр Юрійович тел. 8 (057) 730-23-03 факс: 8 (057) 731-15-18 e-mail: sdr@rdc.north.energy.gov.ua
Інформація про предмет закупівлі	
Предмет закупівлі	легковий автомобіль (еквівалент Skoda Superb Elegans automat 2,8 V6 140 kW\196 к.с.)
Кількість	1 одиниця
Місце і строк поставки	61003, м. Харків, вул. Кооперативна, 12/14 серпень-вересень 2006 року
Процедура закупівлі	відкриті торги
Отримання тендерної документації	
Місце	61003, м. Харків, вул. Кооперативна, 12/14 к. 410
Спосіб	особисто або поштою
Розмір плати за тендерну документацію	500,00 грн. (п'ятсот грн. 00 коп.)
Тендерне забезпечення	
Спосіб (форма) надання	банківська гарантія або порука
Розмір	11 100,00 грн. (Одинадцять тисяч сто гривень 00 коп.).
Умови надання тендерної пропозиції	
Місце	61003, м. Харків, вул. Кооперативна, 12/14 каб. 410
Спосіб	особисто або поштою
Кінцевий строк	**18 липня 2006 р. до 13-00 год.**
Розкриття тендерних пропозицій	
Місце	61003, м. Харків, вул. Кооперативна, 12/14, зал селекторних нарад, каб. 212
Дата	**18 липня 2006 р. о 15-00 год.**
Додаткова інформація	кваліфікаційні вимоги до виконавців - відповідно до ст.15 Закону України "Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти". - умови захисту вітчизняного ринку згідно зі ст. 6 цього Закону - довідки за тел. 8 (057) 730-24-59 8 (057) 730-25-20
Адреса обраної замовником інформаційної системи в мережі інтернет	www.zakupivli.com
Коди розміщення інформації, присвоєні інформаційною системою у мережі Інтернет.	AQ/S — 797

Дитяча карта світу

■ ТЕОРЕМА БУТТЯ

Якийсь час тому Сашкова історія розбурхала всю громадськість Луганщини. Те, що розповіли журналісти, не вписувалося в жодні рамки людського проживання, навіть з урахуванням визнаного падіння моралі нашого суспільства. Сьогодні Сашко нічого не пам'ятає з того, що з ним було три роки тому. Мабуть, природа сама подбала про те, щоб хлопчик жив сьогоденням, наповненим добром і любов'ю, а важке минуле пішло в небуття.

П'ятилітня Люба кликала на допомогу, але її слабкий голосок губився в потоці вуличного гулу. Хтось щось почув, але ніяк не міг зорієнтуватися в напрямку, звідки могли лунати дитячі схлипування. Був березень, але зима не збиралася здаватися, наостанок бешкетувала, шпурляючи то снігом, то колючим дощем. Відводила душу ночами, знижуючи температуру повітря до нерозумних меж. Нарешті сусіди визначили місце, звідки долинали заклики про допомогу. Замерзлу Любочку знайшли в неопалюваному сараї. Вона виривалася з рук, коли її садовили в «швидку допомогу», і весь час знову бігла до сараю. З'ясувалося, у брудному смердючому ганчір'ї лежав ще один чоловічок. Сашко. Поруч з ним — зачерствілий шматок хліба, порожня ємність з-під води. Хлопчик був живий, але жодних рухових функцій чотирирічна дитина не робила. З'ясувалося, що в холодному сараї діти перебували троє діб. Якби не скінчилася вода, Любочка не кликала б на допомогу. Але дуже хотілося пити...

Дітей відвезли до лікарні, а міліція почала розшук їх рідних. З'ясували, що були в Сашка з Любою і мати, і бабуся, тільки серця свої вони віддали чорту-дияволу, пропили і жалість, і материнську любов. Діти так і залишилися в лікарні на піклуванні медиків. Щоправда, Люба лікування не потребувала, що стосується Сашка, то його розвиток відстав на два-три роки. Він не міг тримати голову, фіксувати рухи, самостійно їсти, говорити. Днями він лежав у тому положенні, в якому його залишали медсестри, і мовчав. Минав час. Любочку всиновила одна американська родина, вона залишила батьківщину і брата. Сашко почав говорити перші речення: «Пора на укол», «Настав час обідати». Йому було 4,5 роки, він не ходив, не стояв, самостійно не перевертався і не розмовляв. Таким його побачила 15-річна Валерія Шевченко.

Не за віком маленький худорлявий Сашко тримав Валерію за руку і посміхався. Здається, він був щасливий. А Лера, добра душа, ледь стримувалася, щоб не заплакати, так їй шкода було хлопчика.

— Давай заберемо до себе додому цього малюка, — запропонувала вона своїй мамі, коли та прийшла її провідати в лікарню. — Він такий нещасний, хворий, його нікому любити.

Олена не знала, що і відповісти. Звалити на свої плечі такий тягар... Лікарі сказали, що на лікування хлопчика у рік тисяч п'ять потрібно. Трафаретниця Попаснянського вагоноремонтного заводу великих грошей не отримує. Та і в чоловіка зарплата невисока. З другого боку, Олена подумала про те, як двічі вона буквально з того світу витягла свою Валерію, коли з дочкою сталося нещастя. Мабуть, доля в неї така — рятувати дітлахів. Порадилася зі своєю матір'ю і та підтримала намір дочки.

Лікарі сказали, що на лікування хлопчика у рік тисяч п'ять потрібно

У січні 2003-го Сашка перевезли в родину. Після тих умов, в яких він народився і зріс, після восьмимісячного лежання в лікарні, хлопчик не міг звикнути до нових умов, і навіть до нової їжі. Він з острахом дивився на банан, тому що не знав такого фрукта, його не могли нагодувати апельсином і яблуком, тому що він не знав такого смаку. Зате із задоволенням хрумтів сирою картоплею. Потім мама Олена почала хитрувати: часточки яблука змішувала з тоненькими шматочками картоплі. Поступово привчали Сашка їсти ковбасу, сир, котлети, пити молоко. Щоб мати вільний час і доглядати за прийомним сином, Олена пішла працювати прибиральницею. Доки хлопчик спав, вона встигала прибирати приміщення, а потім цілий день займалася Сашком. Власне, хлопчиком займалися всі. Ігор з тещею щодня робили Сашкові масажі, вчили його говорити, читали казки. Коли Сашко почав самостійно сидіти, названий батько почав майструвати для нього різні тренажери. Влітку в дворі розставив поручні, розвісив канати, щоб дитина могла ходити сама, без допомоги дорослих. Сашка оточили теплом, любов'ю, турботою, і поступово маля перестало боятися нового життя. Хоча ніхто не міг зрозуміти, що там залишилося в дитячій пам'яті. Він, наприклад, зовсім не пам'ятав, як жив доти, доки не знайшов нову родину, не пам'ятав сестру Любу. Одного разу, коли побачив великий вогонь у відкритій грубці, зі страхом закрив обличчя руками, з болем закричав: «Не треба, я не буду!» Мабуть, було у житті цього «стійкого солдатика» щось таке, що не піддалося знищенню в пам'яті.

Сашка продовжують лікувати, але це вже далеко не той хлопчик, якого Олена та Ігор взяли в прийомні сини. Хоча він ще і відстає в розвитку, однак вражає своїми здібностями. Пазли, наприклад, може скласти швидше, ніж батько, і запитання ставить часом недитячі. Швидко говорить, швидко бігає, відчувається його розкутість, товариськість. Як кожна дитина, Сашко буває неслухняним, але батьки карають по-своєму: змушують аналізувати свої вчинки і оцінювати свою поведінку. Щоб розвивати сина, Ігор купив велику дитячу карту світу. Цей момент особливо показовий. Образно кажучи, Олена й Ігор дали Сашкові світ, в якому є щасливе дитинство, родина, любов і доброта.

На цьому можна було б поставити крапку, якби не одна важлива обставина. Відтоді, як родина взяла на виховання хвору дитину, як основне захворювання лікарі ставили Сашкові дитячий церебральний параліч. Зовсім недавно після нового обстеження медики винесли свій новий вердикт: м'язова псевдодистрофія Дюшен. Це досить рідкісне захворювання, яке неможливо вилікувати.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Мал. Олесія КУСТОВСЬКОГО.

30 червня. Одеса. Внаслідок сильної зливи затоплено міські вулиці.

1 липня. Закарпатська область. Святковий концерт з нагоди 60-річчя першого виступу Закарпатського народного хору.

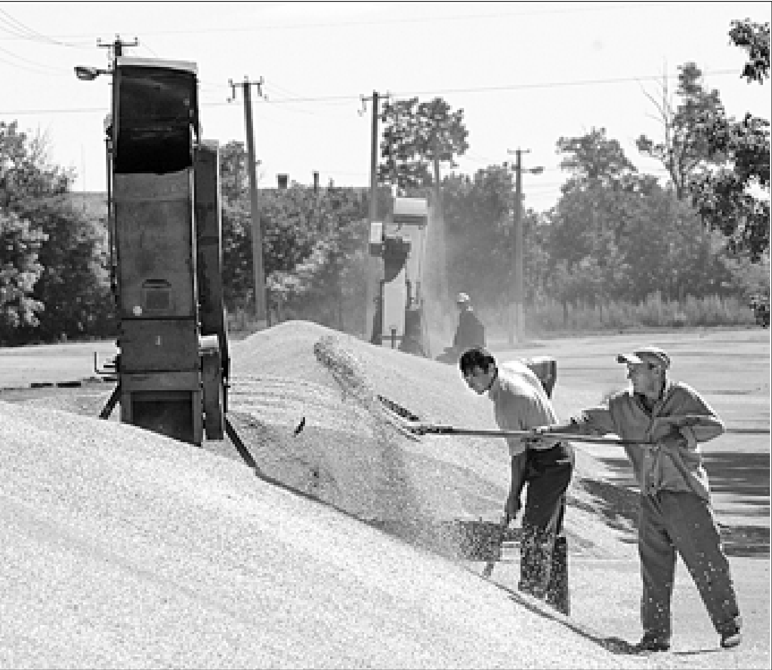
2 липня. Севастополь. Святкування Дня Військово-морських сил України.

5 липня. Київ. Зустріч частки Древа Животворящого Хреста Господнього перед Свято-Успенським собором Києво-Печерської лаври.

4 липня. Донецьк. Конфлікт навколо ліквідації ринку «Континент».

3 липня. Миколаївська область. Жнива у ЗАТ ім. Ольшанців, Очаківського району.

6 липня. Київ. Об 11 годині 12 хвилин розблоковано роботу Верховної Ради України.

■ НОВИНИ

Хворі без уваги не залишаться

Житомирщина. Дітям з особливими потребами вручено 21 інвалідний візок від українсько-американського допомогового комітету. Ще 19 таких візків отримають дорослі мешканці інтернатних закладів Житомира й Коростеня. Як сказала президент допомогового комітету Лариса Кий (Філадельфія), придбала ці засоби пересування американська доброчинна організація «Безпечний візок». Одержать їх люди з особливими потребами, передусім діти, в усіх областях України, **повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.**

А **у Дніпропетровську** 17 автомобілів, придбаних за кошти міського бюджету, поповнили автопарк місцевого клінічного об'єднання «Швидкої медичної допомоги». Міська влада виділила на це півтора мільйона гривень. Крім того, з бюджету виділено ще 420 тисяч гривень для того, щоб карети «03» мали необхідне обладнання, спеціальну апаратуру та лікувальні засоби для надання своєчасної допомоги мешканцям міста, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій КОРОБКА.**

Курятина з гранатометом

Закарпатська область. ***На тонну курятини, упакованої в паперові ящики, натрапив під час чергового обходу угідь лісник Мукачівського лісгоспу. Чиє це добро і як опинилося там, з'ясовують правоохоронці.***

А співробітники обласного управління СБУ в Закарпатській області вилучили в одного з мешканців Великоберезнянського району протитанковий гранатомет, кілька ручних гранат та сигнальні міни. Як повідомила прес-служба цього відомства, чоловік стверджує, що знайшов зброю в лісі, неподалік місцевого лижного курорту, приніс додому й мав намір здати правоохоронним органам. Знахідка ця була у місці, де не раз затримували нелегальних мігрантів.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Злочинця знайшли за портретом

Севастополь. Щонайменше сім років позбавлення волі одержить горе-бізнесмен із Севастополя за невдалу спробу поліпшити своє фінансове становище. Він вирішив «узяти банк». І це йому вдалося. Касирка нещодавно відкритого невеликого відділення банку «Аваль» (де не було охоронців), розгубилася і навіть не встигла натиснути на тривожну кнопку, коли побачила дуло пістолета.

Горе-бізнесмен забрав усю касову готівку: 2000 доларів, десять тисяч гривень і кілька тисяч російських карбованців.

Оскільки обличчя грабіжник не ховав, удалося скласти словесний портрет 30-річного злочинця, за яким незабаром міліція зуміла затримати його. З'ясовується, правопорушник скористався не бойовою зброєю: пістолет був пневматичний.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Порився в руїнах дід Башмат

І знайшов церковний лист з минулого, який потрапив до адресатів через 115 років

Наприкінці XIX століття парафіяни храму, зведеного у поселенні Демидівка і названого відомим дослідником історії Миколою Теодоровичем в «Історико-статистичному описі церков та приходів Волинської єпархії» на диво привабливим, вирішили написати листа нащадкам. У ньому вони закликали дотримуватися православної віри, шанувати історію, пропагувати ідеали добра, людяності, побожності. За велінням авторів, лист належало розкрити та оприлюднити через сто років у церкві святого Іоанна Святителя.

Однак задуманому не судилося здійснитися, бо за тоталітарного режиму храм стерли з лиця землі. Демидівську церкву розібрали за кілька днів, хоч вона, за словами місцевого жителя Андрія Тарасюка, могла простояти ще не одне століття: дерево було міцним, проектування — вдалим. До речі, зводячи святиню, будівничі не використали жодного цвяха. Втім, коли зачепили за церковні стіни стальні троси, трактори застрягали на місці — така була міць будівлі.

Чимало історичних реліквій під час тодішнього глуму було розкрадено. А ось на капсулу з листом, хоч як дивно, ніхто із глумівників не звернув уваги. Пізніше на церковних руїнах її запримітив дід Башмат, який, попри заборону забирати та переховувати культові предмети, все-таки не побоявся «поритися в руїнах» і в такий спосіб зберегти хоч щось, що нагадувало б про святиню. У тому числі й згаданого церковного листа. Після смерті діда це писання почало переходити від однієї родини до іншої, потім залягло в шухляді.

А коли по селищу прокотилася чутка, що в Демидівському ліцеї створюватимуть музей і чекатимуть від місцевого люду цікавих, з історичною цінністю предметів, відповідно, згадали й про унікальне писання. Так воно і потрапило до музею, який цьогоріч під завершення навчального року відкрили у навчальному закладі.

— Це найкраще місце, де належить зберігатися такій реліквії, — вважає директор Демидівського ліцею Микола Рудковський. — Адже давнє писане повчання адресоване насамперед молоді. А демидівська молодь (і не лише шкільна) неодмінно побуває в нашому музеї й зіткнеться з життєвими настановами своїх славних попередників. Тож місток між поколіннями не переривається, хоч і дуже довгий був шлях повчального листа до сучасників — аж 115 років.

Між іншим, за часів незалежності України в Демидівці на місці зруйнованої в часи тоталітаризму церкви побудовано нову.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімках: фрагмент церковного листа; церква, якої вже немає: її знищено за тоталітарного радянського режиму; директор ліцею М. Рудковський та його заступник Н. Булейко радіють ще одному музейному експонату — старовинній церковній книзі.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА та з архіву музею.

«Ніхто не забутий...»?!

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Перш ніж давати клятви, оглянися: чи немає навколо тих, хто вже отримав розчарування від твоїх попередніх клятв.

На День Перемоги в сквері Танкістів, що в Кам'янці-Подільському, минулого року урочисто відкрили меморіал пам'яті, про що писала й наша газета. На плитах викарбували імена громадян міста, яких забрала та страшна війна. Прийшла у сквер вклонитися пам'яті батька-підпільника Івана Петровича Швеця, закатованого у сорок третьому фашистами тут же, в рідному місті, його донька Валентина Іванівна. Звичайно ж, її батька знають та пам'ятають у місті, за яке він віддав своє життя, була впевнена сива жінка. Пригадує, у дитинстві її, як доньці загиблого, аж до повноліття виплачували пенсію, а коли пішла до школи, давали безплатні сніданки, допомагали одягом та взуттям, як і тим дітям, чиї батьки не повернулися з фронту.

Разом зі своїм, теж уже сивим сином жінка довго та пильно вчитувалася в імена на плитах, та так і не знайшла рідного, батькового. «І було нам прикро і дуже боляче за таке ставлення», — написала до редакції жінка. Ще болячіше було цим людям повертатися додому, адже там їх чекала 94-річна вдова Івана Петровича, вже нерухома, незряча. Як скажеш їй, що її чоловіка-героя місто забуло?!

Меморіал будували в дуже стислі строки, підганяючи відкриття до дати. Будівельники та їх помічники — курсанти військового інженерного інституту — працювали мало не цілодобово. Тож у поспіху могло бути всіляке, подумали Швеці. І, щоб виправити прикру помилку, Валентина Іванівна одразу після свята звернулася із заявою до міського голови Олександра Мазурчака. «Мені було запропоновано додати підтверджуючі документи, оскільки до меморіалу включали лише уродженців Кам'янця. Я мала їх із собою. Це була довідка Хмельницького обкому Компартії України від третього вересня 1980 року про те, що мешканець Кам'янця-Подільського Швець Іван Петрович з лютого 1942 року по листопад 1943 року брав участь у боротьбі з німецько-фашистськими окупантами в складі підпільної антифашистської організації, котра діяла в період війни в місті. У документі зазначалося, що він був розстріляний у листопаді 1943 року. Додала й вирізку з міської газети «Прапор Жовтня» (№55, за 16 липня 1944 року) зі статтею «Вони боролися», в якій ішлося про патріотів-підпільників та, зокрема, батька Валентини Іванівни. Не було лише батькового свідоцтва про народження: воєнне лихоліття проковтнуло не тільки всі документи, а й майно, нажите родиною. Тому заявниця подала копію свого свідоцтва, за яким було зрозуміло, що її батько — Іван Петрович Швець, громадянин Кам'янця, а вона народилася в цьому самому місті до війни. Принагідно ще й додала: її мати має статус вдови загиблого на фронті, за що і пенсію отримує. На мій дзвінок до відділення Пенсійного фонду спеціаліст першої категорії Тамара Кушнір підтвердила це і сказала, що таку надбавку до пенсії вдова отримує з 1986 року.

Згаданих документів було більше, ніж достатньо, щоб зробити висновок, що ім'я Івана Швеця має право на занесення в мармурові сторінки міського меморіалу. От засідатиме комісія, питання розглянуть — і ваше прохання виконаємо, запевнили Валентину Іванівну. Якби виконали — не було б гнівного листа до редакції. «За минулий, 2005 рік, я декілька разів зверталася в міську раду та до ради ветеранів і потім особисто до заступника міського голови Віктора Яворова (він же — голова комісії з увічнення пам'яті кам'янчан, котрі загинули під час другої світової війни), намагалася дізнатися, чи розглядалася моя заява. Одного разу мені повідомили, що мої документи загубилися. Після мого наполягання Тетяна Коробчук, відповідальна за прийом звернень громадян, сказала, що мою заяву вже нібито знайшли і справу буде вирішено». Може, Валентина Іванівна іще не раз особисто навідалася б до влади, якби не хворі ноги та прикрий випадок : посковзнулася на заледенілому тротуарі, ідучи до церкви, та поламала руку. Як тяжко їй було! Якби не добрі люди, не знає, як би обходила себе та свою стареньку матір. Не дивно, що не раз подумки лаяла міську владу: і на листи не реагують, і тротуари від льоду чистять погано, і... Вона й досі вважає, що влада вдягла рожеві окуляри й не хоче бачити власних недоліків.

На цьогорічне свято Перемоги Валентина Іванівна знову зібралася у сквер. Її мати, Євдокія Дмитрівна, для якої 9 Травня після Великодня завжди було найбільшим святом, дякувала Богу, що дожила до цього дня. Ось донька повернеться і принесе їй нарешті добру звістку. Напередодні вдалося отримати навіть додаток до пенсії вдови, жменьку «побєдних» гривень, які через чиюсь нерозторопність десь було заблукали. Сусідка допомогла Валентині Іванівні причесатися, одягтися та взутися, бо рука ще не загоїлася. Купили квіти, батон та свічку, щоб пом'янути загиблих на війні. Та поминати довелося інших — імені батька за рік так і не внесли у списки... Слова про те, що ніхто не забутий, ніщо не забуте, зависли в повітрі. А Валентині Іванівні жорстким згустком до сліз давили в горлі.

29 травня цього року жінка отримала листа за підписом першого заступника міського голови Сергія Бабія, у якому він повідомляє, що питання комісією вирішене, і вибачається перед донькою героя

Скільки ж то часу треба, щоб розв'язати таке питання? Підприємці, які карбують пам'ятники, запевнили, що вистачило б одного дня, щоб вписати не одне прізвище, а заповнити всю плиту. Ну, ще кілька годин підуть на роботу над електронним ескізом. Отже, причина лише в неповороткості та дикій непрофесійності чиновників?! Головного винуватця Віктора Яворова сьогодні вже немає у виконкомі. Дехто з його противників зловтішається: «Бач, а ще й помаранчевий!» Питання не в кольорі партійної символіки, бо у владі працюють представники різних партій, а в совісті, порядності та професіоналізмі. Адже загублена заява Валентини Іванівни Швець далеко не єдина, до «Голосу» звертаються з цього ж приводу й інші кам'янчани...

29 травня цього року жінка отримала листа за підписом першого заступника міського голови Сергія Бабія, у якому він повідомляє, що питання комісією вирішене, і вибачається перед донькою героя. Щоправда, ім'я його в меморіалі досі так і не з'явилося. Кажуть, чекають, коли набереться кілька таких імен, які треба додати до списку.

Сергій Бабій також запевнив, що робота зі зверненнями людей відтепер кардинально зміниться.

— У виконкомі відкрито спеціальну службу, яка ретельно відпрацьовуватиме кожне вже на початковому етапі. Щоб не розводити бюрократію та через місяць повертати заявнику його сигнал із проханням додати ті чи ті документи. Щоб людина одразу ж могла порадитися з тим чи тим фахівцем, який працює у виконкомі. Переконаний, частина заяв самі по собі одразу відпадуть. А ще ми зробимо все, щоб заборонити «красиві відповіді» на всі випадки життя, якими «засмічено» комп'ютери деяких посадовців.

Сподіваємося, це справді нарешті станеться. І авторці листа в «Голос України» («щоб було голосно, бо в місцевій газеті «Подолянин», куди також звернулася, лист не друкують») не доведеться чекати наступного Дев'ятого Травня.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Вшановуючи кошового Петра Калнишевського, забули про його Нову Січ?

■ СКАНДАЛ

Святкування на загальнодержавному рівні 315-ї річниці від дня народження останнього кошового отамана Війська Запорозького низового Петра Калнишевського, що згідно з розпорядженням Кабміну України відбудеться влітку цього року, передбачає головне дійство свята на Сумщині — в селі Пустовійтівка Роменського району. У заснованій отаманом Петром Калнишем слободі Петриківці, що на Дніпропетровщині, відбудеться театральне дійство. А в колисці українського козацтва Нікопольщині — науково-практична конференція про життя та діяльність талановитого козацького ватажка та господарника, що не лише боронив українські землі, а й першим почав заохочувати заселення безлюдних просторів українським людом, створюючи економічну базу Козаччини.

Громадськість Нікопольщини з її славною історичною минувшиною висловлює подив з приводу такого вшанування, адже у воїна та козацького діяча Петро Калниш сформувався й виріс тут, на лицарських просторах тодішнього Дикого поля. Саме тут він понад десять років отаманував у Новій (Підпільненській) Січі, що була на теренах нинішнього села Покровське Нікопольського району. Це завдяки йому на колишніх вольностях (землях) Війська Запорозького з'являлися хліборобські хутори і слободи: Покровські, Григорівки, Олександрівки, Любимівки, Дмитрівки, Сергіївки, Іванівки, Петрівки, Петриківки...

Директор Нікопольського регіонального відділення науково-дослідного інституту козацтва при Інституті історії України НАНУ Владислав Грибовський (автор монографії «Кошовий отаман Петро Калнишевський») у нашій розмові не приховував розчарування:

— У створеному поважному оргкомітеті на чолі з в. о. віце-прем'єра України В. Кириленком чомусь не знайшлося місця жодному представникові Нікопольщини, хоча саме на наших теренах діяло п'ять козацьких Січей, зокрема й Нова (Підпільненська), де при кошівській булаві упевнено стояв видатний Петро Калнишевський.

У райдержадміністрації нас ознайомили з офіційним листом віце-прем'єру, в якому наголошується, що значна частина святкових заходів має відбуватися на Нікопольщині. Райдержадміністрація вже не раз виступала ініціатором і організатором таких заходів. У 2002 і 2003 роках завдяки зусиллям виконавчої влади було споряджено дві наукові експедиції до Архангельська і Соловецького історико-архітектурного та музею-заповідника для документального вивчення обставин перебування кошового отамана в ув'язненні на Соловках понад 25 років. Ішлося і про можливість перенесення та перепоховання останків Петра Калнишевського в Україні. Проте Мінкультури України не виявило належної зацікавленості. Ще раніше проводилися всеукраїнські наукові конференції, пов'язані з історико-культурною спадщиною українського козацтва, вшановувалися 350-річчя заснування Чортомлицької (Старої) Запорозької Січі та 400-річчя від дня народження кошового отамана Івана Сірка. Нікопольці мають великий досвід в організації козацьких урочистостей.

На думку голови Нікопольської РДА депутата райради Володимира Євтушенка, постать останнього кошового отамана Петра Калнишевського була одним із об'єднавчих символів України, що гуртувала північні, східні та південні терени українських земель, розселяючи козаків-воїнів по зимівниках, слободах, містечках, де вони згодом ставали дбайливими козаками-господарниками своєї землі. І ця історична заслуга його особливо актуальна нині, коли активізувалися тенденції регіонального сепаратизму з антиукраїнськими настроями.

— Як можна було вилучити з лицарської біографії і не побачити найуславленіші сторінки його життя на Січі, що є загальноукраїнським надбанням, — каже Володимир Олексійович. — Тож ми звертаємося до урядового оргкомітету з пропозицією виправити цей прикрий недогляд у проведенні урочистих заходів.

Нікопольці пропонують оргкомітетові передбачити у плані заходів пропагандистський автопробіг «Шляхами Калнишевого лицарства», організований патріотичними силами району. Він стартує на острові Хортиці, проляже через усі Запорозькі Січі, засновану Калнишевським Петриківку й фінішує в селі Пустовійтівці, де він народився. У Покровському, де існувала Підпільненська Січ, буде проведено урочистості та встановлені пам'ятні знаки, пов'язані з діяльністю останнього кошового отамана.

Чи почують патріотичний голос із січового Нікополя в урядовому Києві?

Михайло СКОРИК.

Нікопольський район Дніпропетровської області.

А після роботи будує замки

■ НЕЗВИЧАЙНІ ЗАХОПЛЕННЯ

Робочий графік голови правління ВАТ «Ватра», що в Тернополі, Ореста Драгана вкрай напружений. Та хай би коли повернувся Орест Маркіянович додому, береться до улюбленої справи — впорядковує свою садибу. Нею можна водити екскурсії. Перед будинком — міні-замок з каменю, подвір'я від городу відділяє стіна із старовинними замками, фортецями, мостами... Стою перед ними зачарована: кожен камінчик витесано, відшліфовано, викладено з великою любов'ю до старовини, до своєї історії. Орест Маркіянович розповідає, що привозив ті камінці з усіх-усюд: від Криму до Карпат. Хоча камінці — умовно сказано. Іноколи то було таке каміння, що доводилося просити когось про допомогу. Привозив додому, колов, вирізав деталі майбутнього замку. Варіантів побудови могло бути кілька. Ніколи не боїться розпочати все заново, коли відчуває: щось не те. Он і місток на замковій стіні з минулого року не закінчений, зате тепер автор знає, які саме штрихи мають надати йому довершеності. Часто дідові допомагає старший онук Максим: ріже камінь, шліфує, припасовує деталі. Каже, що робить це із задоволенням.

Усе сімейство Драганів — дружина, двоє дітей, а тепер і онуки, — майстровите, всі мають гарний художній смак. Орест Маркіянович працює не тільки з каменем. Він чудово різьбить по дереву: оригінальні маски є справжньою окрасою будинку. Шаблі, пістолі — також власної роботи. Може відшукати десь у селі старе колесо і припасувати його на стіну літньої кухні. І так воно там «вписється», що здається — інакше й бути не могло. Цеглини, що випала ще, певно, за Австрії, надасть такого шарму і модерну, що вона стає центром уваги в приміщенні. Сам відлив тротуарні плити: не хотів стандартних та й кошти заощаджував.

Найперша помічниця чоловікова — дружина Марія Степанівна. Вона прикрашає садибу квітами, створює чудові композиції. Навіть звичайний салат, дібраний за сортами і кольорами, утворює барвисту клумбу. Стежить господиня за всіма новинками у садівництві, квітникарстві, благоустрої, передплачує багато періодики.

Про власний будинок Драгани мріяли давно. Обоє родом із села, тож хотілося бути ближче до землі. Мрія здавалася нездійсненною з багатьох причин: потрібні чималі кошти, треба було щовихідних їздити в село допомагати батькам та й брати на себе такий тягар у немолодому віці не кожен відважиться. Але одружилися діти і треба було розширюватися. Купили у приміському селі Великій Березовиці фундамент і дружно взялися до роботи. Майстри звели будинок, а все інше Драгани робили самі. Вставляли вікна, двері, клали підлогу, фарбували, лакували. У вітальні — красивий камін (хто б міг подумати, що із стінок ще австрійських ваг може вийти чудова решітка для нього), оригінальний світильник — самі над ним фантазували, самі пошили красиве «вбрання» для вікон. На східцях, що ведуть на другий поверх, примостилося більше десятка давніх прасок, що «працювали» на деревному вугіллі. Є серед них і «панська» — з латуні. На стіні — портрети гетьманів України: онуки мають знати свою історію. Затишно на кухні: під стелею — старовинний сволок з хрестом, згори звисають пучки перцю.

Здається, що ще можна придумати? Але у господарів ідей багато. Зробити у дворі альтанку, підпорки для елітного винограду, квітник за «замковою» стіною облаштувати. Влітку вони пораються надворі, взимку — у хаті. Іноколи до першої-другої ночі. Марія Степанівна, віддавши «Ватрі» понад тридцять років, нині на пенсії. Ореста Маркіяновича з «Ватрою» пов'язують 38 років життя. Прийшов сюди слюсарем-електриком. Спочатку закінчив політехнічний інститут, згодом, коли вже був начальником цеху, — ще й фінансовий. Третій диплом отримав після закінчення Міжнародної академії менеджменту у Німеччині. Володіє німецькою, був заступником генерального директора «Ватри» з питань зовнішньоекономічної діяльності. Робота голови правління ВАТ вимагає повної розумової віддачі і ввечері він із задоволенням переключається на інший вид діяльності, рятуючись від стресів і перевантажень. Задумам немає кінця-краю. Очі бояться такого обсягу роботи, а руки роблять...

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: Орест Драган біля свого замку разом з дружиною та онуком.

Фото автора.

У Києві триває III міжнародний етнічний фестиваль «Країна мрій» за участю колективів тридцяти країн, від Британії до Японії

В Українському фонді культури відкрито персональну виставку 89-річного художника Федора КОЛЕСНИЧЕНКА

■ ФОТОФАКТ

Авторський вечір лауреата всеукраїнських конкурсів композитора Анатолія Лаврінчука відбувся в Національній філармонії України. В його творчому доробку — понад 50 пісень, основний жанр — лірична українська пісня.

На знімку: А. Лаврінчук **(ліворуч)** на сцені Колонного залу філармонії.

Анатолій СЕЛЕНТІЙ.
Фото автора.

■ КОНКУРС

Змагаються леви і левиці

До 750-річчя Львова буде проведено конкурс на кращу пісню про старовинне місто. Щойно, 6 липня, завершився прийом заявок. До середини липня журі прослуховуватиме записи і вибере кращі серед 80 запропонованих пісень. Після рішення журі пісні прозвучать на радіо, а наприкінці вересня відбудеться гала-концерт. Пісні про Львів репрезентуватимуть відомі виконавці — Тарас Чубай, «Піккардійська терція» та інші співаки.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

■ РЕЗОНАНС

Знову про Органний дім

Після публікації «Про бездомний органний будинок» («ГУ» від 5 липня ц. р.) редакція отримала листа від Парафіяльної ради київської парафії св. Миколая (Римсько-католицької церкви). В листі, зокрема, йдеться про те, що в суперечках навколо київського костелу св. Миколая деякі аргументи не є правдивими.

Приміром, часто в ЗМІ повторюється такий аргумент: «Повернення віруючим костелу св. Миколая — це практично ліквідація концертів в цьому храмі, а значить, і ліквідація самого Національного будинку органної та камерної музики України».

Але це не так. По-перше, парафіяни зацікавлені в подальшому проведенні в костелі св. Миколая концертів. Гарантії цього є в кожному зверненні парафії до влади, а також були письмово надані Апостольським Нунцієм в Україні.

По-друге, парафія пропонує перехідний період — орієнтовно, два роки. Парафія стає господарем костелу св. Миколая, але протягом цього часу гарантує надання приміщень храму для проведення концертів артистам Будинку органної та камерної музики.

Також за цей час у відповідних державних структур буде можливість знайти нове приміщення для НБО КМУ.

Ще один неправдивий аргумент: нібито орган фірми Ріггер-Клосс, встановлений в костелі св. Миколая, виготовлений спеціально для встановлення в олтарній частині храму і переносити його не можна. І й переносити нема куди!

Але, за інформацією виробника цього музичного інструменту, він може бути перенесений і зібраний в іншому місці.

А куди переносити? Є стендова зала 28-го корпусу КПІ (по вул. Політехнічній), що може задовольнити потреби артистів Будинку органної та камерної музики. І для вирішення проблеми необхідна лише добра воля тих, хто приймає рішення, йдеться далі в листі.

Мозаїка Криму

Стаціонарну виставку з такою назвою розгорнули працівники Кримського етнографічного музею, родоначальником якого 85 років тому став Центральний музей Тавриди. Передувало відкриттю цієї грандіозної експозиції, що розмістилася на площі 500 квадратних метрів, п'ятнадцять років невтомної пошукової, дослідницької й експедиційної роботи його нинішніх науковців-ентузіастів не лише на півострові, а й далеко за його межами.

Зате зібрано й представлено на широкий огляд кримчан і гостей півострова справді неоціненний скарб — понад шість тисяч унікальних речей — дорогоцінний етнографічний матеріал, завдяки якому нині Кримський етно-графічний музей став єдиним лідером, що займається проблемами етнографії на півдні України й водночас одним із провідних наукових і культурно-просвітницьких закладів півострова, колектив якого лише останніми роками підготував більше сотні стаціонарних і пересувних виставок, що експонувалися у всіх куточках Криму, в Києві та інших великих містах України, на святах і фестивалях національно-культурних об'єднань, конференціях, семінарах, «круглих столах», темою яких стало інтегрування, взаєморозуміння й зміцнення дружби між різними етносами нашої країни.

Кримський етнографічний ввібрав і оприлюднює та невтомно пропагує найважливішу інформацію з етнографії й культури народів півострова задля толерантності в благодатному краї, став справді дієвим виховним центром, своєрідною моделлю поліетнічного толерантного півострова. Саме тут можна дізнатися про всі грані життя народів України і краю: матеріальну культуру, звичаї, обряди, традиції й свята етносів й етнічних культур південних земель нашої держави. Приміром, у залі «Етнічна історія Криму» можна прослідкувати від найдавніших джерел і витоків увесь складний шлях народів, відомих в Тавриді з часів античності до сьогодення.

У залі «Етнічна історія Криму» можна прослідкувати від найдавніших джерел і витоків увесь складний шлях народів, відомих в Тавриді з часів античності до сьогодення

Вишукано оформлені зали детально, розлого й ґрунтовно оповідають про господарчу діяльність, матеріальну й духовну культуру дев'ятнадцяти народів півострова, зокрема, українців, білорусів, росіян, кримських татар, кримчаків, караїмів, вірменів, болгар, греків, поляків, євреїв, німців, італійців, французів, чехів, естонців, мордви, швейцарців, циган. Експонати виставки розташовані так продумано, що утворюють справді гармонійне суцвіття особливостей та спільних рис народів півострова. Тут очі розбігаються від розмаїття меблів, посуду, народного одягу, вишивок, предметів рукоділля й гаптування, документів, фото, книг, музичних інструментів, традиційних знарядь праці тощо. Майже все це багатство народної пам'яті й духу безплатно передано в дар музею кримчанами різних поколінь та подаровано численними національно-культурними товариствами.

Допитливих знавців рідного краю окремий експозиційний комплекс ознайомить з детальними схемами й картограмами етнічного складу півострова за даними переписів 1897, 1926, 1939, 1970, 1989, 2001 років. Завжди людно й біля електронного фотоальбому «Народи Криму» та унікальної колекції посуду й мідної пластики, переданої в дар музею Службою безпеки України, щедрих подарунків Кримського Рескомнацу.

Як пишуть у книзі відгуків Кримського етнографічного музею вдячні відвідувачі, «кожен з цих безцінних і вражаючих експонатів — свідчень чистоти й величі народного духу предків і сучасників, став справді міцним й надійним містком єднання й толерантності народів, культур, поколінь нашої Батьківщини від сивої давнини до сучасності».

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Святиня над

За роки незалежності на Волині відроджено кілька монастирів, кожен з яких відіграв помітну роль у житті нашого краю.

Село Мильці Старовижівського району відоме своїм Свято-Миколаївським чоловічим монастирем. Уперше згадано його 1522 року. Кажуть, заснували його монахи Вербського монастиря з-під Ковеля, які запливали сюди річкою Турією. В 1542 році князем Федором Сангушком закладено монастирський соборний Свято-Миколаївський храм. В ансамбль монастиря входять також дзвіниця, Преображенська і цвинтарна Свято-Онуфріївська церкви, два братські корпуси.

Усе монастирське подвір'я обгороджене кам'яним парканом, доглянуте. Так добре монастир, певне, не виглядав і в часи розквіту, коли в XVII—XVIII століттях належав греко-католикам і мав статус абатства, а також на початку XX століття, коли був одним з найбагатших на Волині. Тоді при нім діяли духовне училище і школа псаломщиків. Проте були й часи занепаду: роки окупації Волині Польщею, воєнний і повоєнний періоди. 28 жовтня 1947 року монастир у Мильцях було закрито. Приміщення спочатку передали сільгоспучилищу, а згодом — будинкові-інтернатові для престарілих та інвалідів. Храми тоді зазнали великої руйнації та наруги. Відновили святу обитель аж у 1993 році, а 1994 року Радою у справах релігії при Кабміні зареєстровано статут Свято-Миколаївського Милецького чоловічого монастиря.

Серед найвизначніших пам'яток монастиря — соборний Свято-Миколаївський храм (1542—1550 рр.). Колись під його стіни на день покровителя храму приходили тисячі прочан не лише з довколишніх сіл, а й з Білорусі, Польщі, міст і сіл нинішньої Рівненщини. Пізнав він і часи руїни: в 1952 році з собору знято куполи і хрести, пробито нові віконні отвори, а всередині храм перебудували на два поверхи й використовували під кухню та їдальню для дому престарілих. Сьогодні на церкві вже встановлено купол із хрестом, храм поштукатурено, розпочато його розпис. З унікального живопису тут збереглася лише фреска Богоматері. Фахівці вважають фреску ровесницею побудови монастиря.

Преображенська, так звана тепла церква, значно молодша за Свято-Миколаївську. Завершили будівництво її восени 1900 року стараннями тодішнього настоятеля архімандрита Модеста. В роки войовничого атеїзму на першому поверсі Преображенської церкви був клуб дому престарілих, на

Хата як човен буття

«Хата моя — доля моя...» — так називається виставка житомирського художника Юрія Камишного, що проходить в Івниці Андрушівського району. В цьому селі є що малювати. Приваблює неповторний заповідний 140-гектарний парк, створений ще у 18-му столітті. Останнім власником парку був відомий меценат Терещенко. Чарує красою річечка, що дала назву селу. Але митець кілька років підряд приїжджав в Івницю, щоб малювати одну й ту саму стареньку хату — взимку і влітку, навесні й восени. Створив 12 картин. А ще зробив близько трьох тисяч знімків, на яких та сама хата.

Це може здивувати будь-кого, але не тих, хто бачив його попередні твори. Щемливі відчуття спричиняє полотно «Може, мати вийдуть» — старезна хата під стріхою з відчиненими дверима. Зовсім інший настрій передано в картині «Очима серця, або Поки баба в хаті» — то мовби дивний сон про дитинство, коли оживають бабусині казки. Радість буяння відтворює пейзаж «Голос трави» —вдалині, за царством ромашок і метеликів, — хата під стріхою. І навіть на другому плані «городнього» натюрморту — старенька хата під соломою, до якої, зігнувшись під тягарем прожитих літ, прошкує чиясь старенька мати...

Один із друзів художника порадив йому поїхати в Івницю. Від побаченого Камишний був на сьомому небі: оселя справді старезна, але не покинута — в ній жевріло життя.

— Хата для мене — це маленький човен буття, засіб пересування в часі. Людина пливе в тому човнику і не знає, що її чекає — штиль чи бурі. Не відає, коли той човник припинить своє існування — разом з господарями чи після них. Минає час, ті човники вже з пробоїнами: хата протікає, але все ще оберігає свого господаря, молиться за його життя!

Так сказав художник на виставці в Івниці біля своєї картини «Човник часу». На ній біля старої оселі — вишеньки, які зацвіли вперше.

«Човник», який так привабив Камишного, вийшов у плавання по морю часу 1888 року — цю дату вирізано на сволоку. Нинішній господар живе тут з 1933 року, коли його батько погодився обміняти свою оселю на цю, одержавши доплату — кошик буряків... Кажуть, в роки війни Адам Горбатюк, тоді ще юний і дужий, допомагав партизанам — мав кличку «Гриб». А ще Камишний розповів про дивну мрію старого: спиляти величезне дерево, що виросло біля його хати. Чому? Бо в нього могутнє коріння, причому саме там, під долівкою, де стоїть дідове ліжко. Як розгуляється вітер, коріння гойдає старого. Справді, як у човні життя... Дід Адам нещодавно став удівцем. Тепер йому на ноги звестися важко. Не може вже, як було раніше, покликати художника: досить, мовляв, малювати, я вже юшки наварив.

Камишний родом із Житомира. Але в пам'ять вкарбувався такий же човен часу — хатинка край села на Полтавщині, куди його малим возили до діда. Каже, що досі відчуває смак страв з печі, чує човгання ніг по глиняній долівці, крик горобців, яких дід просив ганяти, щоб не дірявили стріху. А першим учителем Юрія був батько — художник Костянтин Камишний.

Переходимо до картини, що зветься «Чубата батьківщина». Чому?

— Стріха ж — як чуб у козака! — пояснює художник. — У кожної хати, як і в людей, різний погляд на життя. Хата — як людина: вранці один настрій, увечері — інший.

Камишний побував у багатьох країнах світу. Та не знайдете в нього картин із заморськими красотами. Щойно з Індії повернувся. Каже, що найбільше вразили хати під соломою.

Під час відкриття виставки в Івниці сказав про мрію: щоб хата Адама Горбатюка стала згодом музеєм. У села велика історія — з 1584 року. Тож хотів би, щоб ця стара оселя допомагала людям подумки перенестися в минуле. І більше думати про майбутнє.

Хата для мене — це маленький човен буття, засіб пересування в часі. Людина пливе в тому човнику і не знає, що її чекає — штиль чи бурі

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На знімку: Юрій Камишний на виставці в Івниці.

Фото автора.

Турією

другому — бібліотека й кімната дозвілля. Зараз храмові повернуто первісний вигляд. Він гарно розписаний, має багатий іконостас і прекрасно різьблені кіоти з іконами Волинської Богоматері та святителя Миколая. Тут поховано схиархімандрита Олексія, який 1943 року прийшов у Милецький монастир, був ченцем і знайшов тут вічний притулок. Віруючі люди вважають його святим.

З усіх монастирських храмів лише у Свято-Онуфріївській цвинтарній церкві (1810 р.) ніколи не припинялося богослужіння.

Окрасою монастиря є дзвіниця. Товсті стіни, особливості декору будівлі, форма та оздоблення потрійних отворів на стінах другого поверху дають підстави вважати, що споруджена дзвіниця, як і головний храм монастиря, в середині XVI століття. Однак 1952 року зняли з дзвіниці верхній ярус і з його цегли склали лазню, а вцілілу частину віддали під склад. Відбудували дзвіницю в 2000 році. Зараз 11 її дзвонів скликають братію на службу, звіщають сумні та радісні новини. Малиновий дзвін лине над заплавою Турії на багато кілометрів.

На жаль, не збереглися головні святині монастиря: чудотворні ікони святого Миколая і Милецької Богоматері. Вони пропали в Першу світову війну після евакуації їх у 1915 році на Слобожанщину в храм міста Ізюма та Богодухівський монастир. Трагічна доля спіткала і православний іконостас Свято-Миколаївського храму, зроблений ще за князя Федора Сангушка. За наказом уніатського львівського єпископа 1763 року його розібрали й перевезли в церкву села Пісочне, а через 103 роки помістили в новий храм цього села. Оскільки іконостас там не вміщався, обрізали з обох боків по іконі. Потім атеїсти церкву в Пісочному закрили, а унікальний, високої художньої цінності іконостас, якому тоді вже було більше чотирьох століть, вивезли на свиноферму місцевого колгоспу і спалили на кормокухні.

Говорячи про відродження монастиря, варто згадати добрим словом нинішнього архієпископа Рівненського і Острозького УПЦ Варфоломія, який, ставши єпископом Волинським і Луцьким, першим у 1992 році порушив перед керівництвом області питання про відкриття монастиря. Добру справу в 1993 році продовжив нинішній митрополит Луцький і Волинський Ніфонт, а згодом архієпископ Володимир-Волинський і Ковельський, священноархімандрит Милецького монастиря Сімеон. Неоціненний вклад у відбудову святині зробив перший намісник відновленого монастиря архімандрит Сергій. На жаль, його життя обірвалося 5 липня 1997 року, коли він їздив по допомогу для пошкодженого ураганом монастиря. Поблизу Бреста автомобіль, яким їхав отець Сергій, потрапив в аварію. Разом з ним загинули настоятель ковельського Воскресенського собору протоієрей Олександр Козка і настоятель Покровської церкви села Повурськ священик Сергій Бурко. Похований отець Сергій біля входу до монастирської Преображенської церкви. Новим намісником Милецького монастиря призначено насельника Свято-Успенської Почаївської лаври ігумена Леонтія (Бурка). Господарський хист намісника і старання милецької братії приводять монастир над Турією в зразковий стан. Сюди все частіше їдуть люди...

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімках: дзвіниця; у цього братчика в монастирі своє обов'язки.

Фото автора.

Їм підспівували птахи

У рамках IX Міжнародного фестивалю «Київські літні музичні вечори» відбувся концерт Національного академічного симфонічного оркестру під орудою Віктора Палкіна. В супроводі оркестру вперше виступали в Україні норвезька флейтистка Інгеборг Крістоферсен і російський піаніст Антон Сальников.

Київські літні музичні вечори — Міжнародний фестиваль, заснований у 1998 році, став «другою київською філармонією» — з тими само оркестрами, що й у «першій» філармонії, але з юними солістами — в основному випускниками Міжнародної літньої музичної академії. Організатором фестивалю, з яких найініціативнішими є Міжнародний благодійний фонд конкурсу Володимира Горовиця і Київське вище музичне училище імені Глієра, не довелося винаходити колесо: у 20-х роках минулого століття на естраді Маріїнського парку безкоштовні просвітительські концерти давали Глазунов, Прокоф'єв, Горовиць, Мільштейн, оркестрами диригували Глієр і Блуменфельд.

У XXI столітті фестиваль зумів зберегти високий виконавський рівень, широку аудиторію і просвітницьку нотку. Останній з концертів запропонував слухачам одразу кілька тем: ювілей Моцарта, порівняння барочної блокфлейти з українською народною сопілкою, романтичний фортепіанний концерт у версії Роберта Шумана і творчі біографії двох молодих виконавців —Інгеборг Крістоферсен і Антона Сальникова.

Крістоферсен у свої 20 років встигла закінчити школу при Музичному інституті Barratt Due в Осло, Академію музики та інформації в Есберзі (Данія) і вже два роки в Школі культури Есберга викладає гру на блокфлейті. Відмінно володіючи флейтою, фортепіано і клавесином, постійно виступаючи із сольними концертами й у складі музичних ансамблів, Інгеборг Крістоферсен у 2003-му і 2005-му в Норвегії було визнано «Музикантом року».

У київському концерті Інгеборг Крістоферсен показала свою однакову прихильність і до стародавньої і до сучасної музики, після Концерту Вівальді виконавши «на біс» композицію сучасного німецького автора, побудовану на наслідуванні пташиного співу. І птахи не змусили себе довго чекати — ближче до кінця п'єси вони літали над сценою, підспівуючи талановитій флейтистці.

Антон Сальников в основній програмі виконав Концерт для фортепіано з оркестром ля мінор Роберта Шумана, а «на біс» —п'єсу Ференца Ліста. Для молодого російського піаніста, котрий закінчив Московську консерваторію і вже встиг стати лауреатом конкурсів в Італії, Німеччині, Нідерландах, нинішній виступ став першим в Україні. Якби не опущений до клавіш рояля мікрофон, що спотворює баси і робить звучання інструмента темброво збідненішим, його гру можна було б назвати зразковою. Ліст «на біс» пролунав як данина власному іміджу піаніста, зовні дуже схожого на угорського класика.

Юлія БЕНТЯ.

Дісталися півфіналу

Теніс. Лондон (Англія). Вімблдонський турнір (призовий фонд 10 378 710 фунтів стерлінгів). Українські тенисисти, котрі виступали в одиночному розряді, традиційно третього в сезоні змагання «Великого шлема», лаврів не здобули. А от жіночий дует Юліана Федак і Тетяна Перебийніс вийшов до півфіналу. У чвертьфіналі українська пара у трьох сетах здолала німецько-американську «команду» Гронефельд/Шонессі — 6:7 (3:7), 6:4, 6:4.

Місце і учасників змінити … не можна

Футбол. Призовий фонд матчу за Суперкубок України становитиме сімдесят п'ять тисяч доларів. Про це на прес-конференції у Києві повідомив виконавчий директор ПФЛ Анатолій Попов.

Гра, яка перебувала під загрозою зриву, таки відбудеться. Втретє поспіль матч гратимуть в Одесі. За словами пана Попова, у тій зустрічі і «Динамо», і «Шахтар» гратимуть основними складами. Єдиним питанням, яке розглядатимуть і затверджуватимуть наступного вівторка, — зняття обмеження кількості «легіонерів» на цей поєдинок.

Також стало відомо, що «Шахтар» уже викупив десять тисяч квитків на цей матч. Стільки само вболівальників до Одеси планує привезти і київське «Динамо». Щоб уникнути спекуляцій, квитки на гру «Динамо» — «Шахтар» продаватимуться поетапно.

На запитання, чому саме Одеса прийматиме цей матч, Анатолій Володимирович зазначив, що це місто зарекомендувало себе якнайкраще під час попередніх зустрічей за Суперкубок.

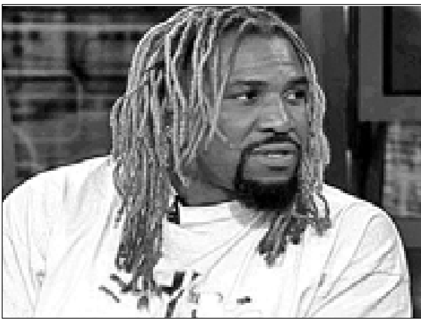
Розпустили «Шахтар-2»

У першій лізі першості України більше не гратиме клуб з назвою «Шахтар-2». Ця команда припиняє існування. Таке рішення директора департаменту дитячо-юнацького футболу ФК «Шахтар» (Донецьк) Хенка фон Стея з Нідерландів.

Тепер футболісти, котрі виступали в турнірі першої ліги, гратимуть лише за дубль головної команди. «На даний момент ми не можемо собі дозволити виставляти рівноцінні склади у двох змаганнях одночасно. Маю на увазі першу і другу лігу. Річ у тім, що пан Мірча Луческу відмовився брати участь у першій лізі», — сказав Хенк фон Стей. Також, за його словами, 25 футболістів з другої і третьої команд виставлено на трансфер.

Кличко захищатиметься в листопаді…

Бокс. Як уже повідомлялося, 11 листопада Володимир Кличко може провести свій перший захист титулу чемпіона світу за версією IBF. За суперника він матиме 35-річного Шеннона Бріггса **(на знімку)**, який на професіональному рингу провів 52 поєдинки, у 47 (41 нокаут) здобув перемоги, один бій звів внічию і чотири програв. В інтерв'ю сайту Boxingtalk. com Бріггс пообіцяв, що нокаутує Кличка.

Бріггс зазвичай має певні проблеми з фізпідготовкою, однак цього разу переконаний, що зможе провести 12 раундів у високому темпі. «З новим тренером Джеффом Мейвезером ми працюємо зокрема й над витривалістю, — сказав Бріггс. — Володимир показав, що може перевести бій у пізні раунди, але він теж втомлюється! Однак головним чином я треную свій удар. Люди хочуть бачити, як супер-важковаговики зносять один одному голови. Це я і збираюся зробити. Я нокаутував одинадцять своїх останніх суперників, і Володимир стане наступним. Я не збираюся проводити з ним всі дванадцять раундів. Але якщо доведеться, то я до цього готовий. Однак прагнутиму нокаутувати його з першого раунду».

Бріггс вважає, що він дуже виріс з часів програного двобою проти Леннокса Льюїса. «Я тоді був хлопчиськом. Більше розважався, ніж займався боксом. Нині все інакше, як то кажуть, вибрався «з грязі в князі». Хоча тепер я знову бідний і розумію, що цей бій — величезний шанс для мене. Я можу забезпечити себе, своїх дітей і онуків, якщо вийду переможцем. Цей Кличко — багатий хлопець, їздить на «мерседесі», у нього кандидатський ступінь... У мене всього цього немає. Але я вам от що скажу: жоден кандидат наук не може перемогти Шеннона Бріггса!

Я б'юся заради тих людей, хто миє машини, працює на заправках. Я роблю це для людей на дні. Тепер я — велика чорна надія Америки! Всі ці білі росіяни (Бріггсу перед боєм з Кличком варто було б вивчити географію і знати, що Україна — це не Росія... — **Ред.**) — і я, велика чорна надія»....

Бріггс додав, що він дуже вдячний Шеллі Фінкелю, Емануелю Стюарду і Володимиру Кличку за надану можливість. «Моя мати сиділа на героїні, батько помер у в'язниці. Отож я дуже вдячний всім цим людям за шанс. А також спасибі всім моїм шанувальникам і критикам, які змушують мене працювати сильніше. Я обезглавлю Володимира Кличка! Доведу, що я — найкращий суперважковаговик у світі!»

Фото з сайту BOXNEWS.com.ua.

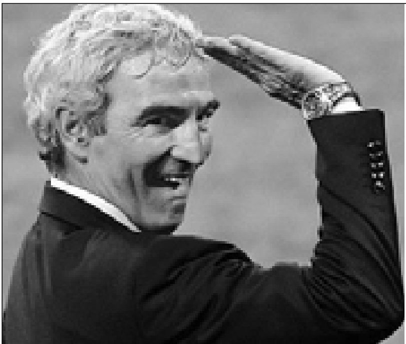
Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Холоднокровний «астролог» проти мудрого стратега

Футбол. От і підійшли ми з вами до найцікавішого. На десерт отримали два вирішальних ігрових дні ЧС-2006. Скажи хтось іще місяць тому, що серед учасників останнього акту грандіозного футбольного спектаклю ми не побачимо Бразилію, Аргентину, Англію, Іспанію, зреагував би на такого, як на аванторюиста, котрий геть нічого не петрає в футболі.

Але у життя, а надто спортивного, як відомо, існують свої сценарії, «заморочки» і повороти. Все воно таке цікаве і захопливе! А футбол — особливо непередбачуваний. Тому й доводить до божевілля мільйони людей. Тому ми маємо в фіналі Францію та Італію.

Найприємніше здивували французи. Особливо їхній наставник, 54-річний Раймон Доменек **(на знімку).** Його називають по-різному: людиною-калькулятором, астрологом, актором... У житті він заядлий театрал, книжник. Сам замолоду був актором. За знаком зодіаку наставник «гальських півнів» — скорпіон, що помітно позначилося на його характері. Холоднокровний, зовсім неемоціональний «коуч».

Упродовж одинадцяти років мосьє Доменек працював з французькою молоддю. Але з великою шаною ставиться до досвідчених ветеранів. Тому першою його акцією на новій посаді було повернення до лав збірної Зінедіна Зідана. Тепер можна лише уявити, як він сам себе хвалить за це.

За словами пана Раймона, прикладом йому є один із його попередників — Еме Жаке, який привів французів до першого в їхній історії чемпіонського «золота». Він також жалував досвідчених гравців. Але то, як то кажуть, події минулі. Сьогодні Франція обожнює Доменека. Адже він і його хлопці, незалежно від результату завтрішнього фіналу, вже стали героями нації.

А в Італії — іншого фіналіста — свої кумири. І головний серед них, звісно, Марчелло Ліппі **(на знімку).** Елегантний і шляхетний, мудрий і кмітливий, блискучий стратег. Його колектив у Німеччині виступив рівно і упевнено. Найсильнішою ланкою в «блакитній ескадрі» є оборона на чолі з неперевершеним воротарем Джанлуїджі Буффоном. Маючи міцні тили, легше здобувати успіхи в атаці — елементарна істина.

Синьйору Ліппі і його асистентам вдалося створити в команді переможний мікроклімат. І головне — огородити футболістів від корупційного скандалу, котрий розгорівся тепер в Італії. І клуби, які опинилися в його вирі, якраз делегували чимало виконавців до «скуадри адзурри». Хоча, як не крути, а цей факт, не виключено, вплине на команду. Вона прагнутиме неодмінно перемогти.

— Нам байдуже, проти кого грати у фіналі — Франції чи Португалії, — сказав після блискучої перемоги його команди над німцями у півфіналі сивочубий Марчелло. — Ми готові успішно змагатися з будь-ким...

Отакі потужні сили зійдуться завтра в столиці ФРН, щоб з'ясувати між собою, кому наступне чотиріччя носити світову футбольну корону.

А поки що, коли до початку сьогоднішнього матчу за третє місце Німеччина—Португалія в Штутгарті ще залишився час, подамо вам трохи інформації щодо чемпіонату. Вона, гадаю, повинна вас зацікавити.

Оборонець збірної Німеччини Пер Мертезакер пропустить «бронзовий» матч. Йому зроблено операцію на лівій п'яті. Можлива у збірній Німеччини й серйозніша втрата. Нападаючий Мирослав Клозе також заявив, що його участь у грі під знаком запитання. «Я відчуваю біль в литці. Подивимося, що зміниться до дня матчу, — заявив Клозе. — Я хочу зіграти, але, якщо біль не мине, то пропущу цей поєдинок».

А тим часом ФІФА оголосила список кандидатів на одержання «Золотого м'яча». Його очолив француз Зінедін Зідан. Окрім нього серед претендентів — Фабіо Каннаваро (Італія), Маніше (Португалія), Міхаель Баллак (Німеччина), Андреа Пірло (Італія), Джанлука Дзамбротта (Італія), Тьєррі Анрі (Франція), Джанлуїджі Буффон (Італія), Патрік Вієра (Франція), Мирослав Клозе (Німеччина). Переможця — найкориснішого гравця чемпіонату — назвуть 10 липня.

Коли пишуться ці рядки, організатори чемпіонату ще не визначилися з арбітром, котрий обслуговуватиме фінальний матч ЧС-2006 Італія—Франція. Претендентів двоє — аргентинець Орасіо Елісондо і німець Маркус Мерк.

Насамкінець інформація, що має безпосереднє відношення до національної збірної України, котра також мала певні успіхи на полях Німеччини. Її титульний спонсор — оператор мобільного зв'язку компанія «Київстар» — виплатив гравцям за перемоги на ЧС-2006 у Німеччині преміальні, які дорівнюють сумі 2 525 000 гривень.

За дві перемоги в груповому турнірі збірна одержала 1 515 000 гривень, за перемогу над Швейцарією в 1/8 фіналу — ще 1,01 мільйона.

В разі перемоги збірної в 1/4 фіналі над командою Італії «Київстар» заплатив би ще 1,515 мільйона гривень. Загалом перемога у півфіналі дорівнювала б іще додатковим 2,525 мільйона, а у фіналі — 2,778 мільйона. Раніше «Київстар» також зробив спонсорський внесок у розмірі 7,5 мільйона доларів на підготовку української команди до чемпіонату світу.

На знімку: така картина вже в середині дня спостерігатиметься завтра на станції наземного берлінського метро (S-ban) «Олімпіаштадіон» — потужна людська ріка потече до головної футбольної події чотиріччя.

Фото автора і з сайту ФІФА..

У нас є чемпіон з настільного хокею

Дедалі більша хвиля популярності настільного хокею (нахок) накриває Україну з неймовірною швидкістю. З кожним днем збільшується кількість шанувальників цієї гри, незалежно від їхнього віку і роду занять, хобі. «Гра з дитинства» набуває зовсім іншого характеру — в «нахок» грають уже професіонально, здобуваючи перемоги на турнірах. Більшість із батьків хотіли б бачити своїх дітей за грою в «нахок», котрий значною мірою здатний розвивати реакцію, координацію, нестандартне мислення, та й витривалість.

Недавно в Києві відбувся 5-й етап ІІ Відкритого чемпіонату України з настільного хокею. Чемпіоном України став Євген Юхниця.

Наш кореспондент зустрівся з чемпіоном України — Євгеном Юхницею — і поставив йому кілька запитань.

— Чого ви, чемпіон України, варті у світі? Чи ви там на двадцятих ролях?

— За грою — на сотих ролях, за динамікою розвитку — десь у п'ятірці, за прагненням — є і такі, як я, і, що найприкріше, і здібніші від мене, і молодші, і в мільйон разів талановитіші.

— Який трюк чи трюки вам поки що не під силу?

— Хоч як це дивно, досі не можу якісно виконувати трюк під назвою «Титов» (за ім'ям знаменитого російського гравця), суть якого в передачі однією рукою шайби від захисника на центрального нападника й удару цією ж рукою центральним нападником. При цьому потрібно вміти точно посилати шайбу не тільки в різні нижні кути, а й правий верхній. А рух — у динаміці, коли завзято перешкоджає суперник. І все — за 0,0001 секунди. Так, виконую поки що на рівні рядового аматора. Іноді і забиваю. А майстерність полягає в гарантованій регулярності.

— Спорт — це завжди вкладення, витрати. За рахунок чого функціонує настільний хокей?

— Поки що ми граємо за версією одного з виробників (шведів), і, за економічною теорією, виробники мали б істотно допомагати спортсменам. Але цього не відбувається. Одна надія, що зовсім скоро українські виробники зацікавляться і зможуть подарувати спортсменам поля і якості кращої і за ціною дешевші.

— А на настільному хокеї можна заробляти, як ви вважаєте?

— Безперечно!!! Для занять настільним хокеєм ще нічого цілеспрямовано не виробляють: немає зручних футболок, що враховують рухи рук, покриваючи руки і не заважають жердинам, немає змащення для механізмів, а поля заморські тощо.

Потрібні сучасні менеджери, кількість яких в Україні зростає запаморочливо.

— Євгене, спасибі за інтерв'ю і бажаємо вам подальших перемог у світових чемпіонатах та першостях.

Ірина ДЕСНЯНСЬКА.

Цей Кличко — багатий хлопець, їздить на «мерседесі», у нього кандидатський ступінь...

Відкрите акціонерне товариство «ПлазмаТек» (код ЄДРПОУ 03567397)

Повідомляє про проведення чергових загальних зборів акціонерів ВАТ «ПлазмаТек».

Чергові загальні збори акціонерів відбудуться 29 серпня 2006 р. о 10 годині за адресою: Вінницька обл., Піщанський р-н, смт. Рудниця, вул. Шевченка, 81.

Початок реєстрації акціонерів та їх представників о 9 годині 30 хвилин за тією ж адресою.

Порядок денний загальних зборів:

1. Звіт Ради директорів про результати фінансово-господарської діяльності за 2005 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії.
3. Звіт Спостережної Ради.
4. Затвердження фінансових результатів Товариства за 2005 рік.
5. Вирішення питання про розподіл прибутку.
6. Зміни у персональному складі Ради директорів Товариства.

Для реєстрації акціонерам необхідно мати документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - відповідним чином оформлене доручення та документ, що посвідчує особу.

Телефони для довідок у м. Вінниці: (0432) 55-49-72, 55-49-73, 55-49-75.

Основні показники фінансово-господарської діяльності ВАТ «ПлазмаТек»

Найменування показника	Період	
	звітний	попередній
Усього активів	11 036,3	6 082,9
Основні засоби	5 012,7	4 667,9
Довгострокові фінансові інвестиції	374,6	565,2
Запаси	2 741,3	96,7
Сумарна дебіторська заборгованість	2 056,1	683,6
Грошові кошти та їх еквіваленти	92,3	1,5
Нерозподілений прибуток	1 014,9	(-130,0)
Власний капітал	6 987,7	5 095,7
Статутний капітал	3 522,4	3 522,4
Довгострокові зобов'язання	1 705,2	-
Поточні зобов'язання	2 343,4	987,2
Чистий прибуток (збиток)	1 144,9	(-46,3)
Середньорічна кількість акцій (шт.)	14 089 440	-
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	122	17

Ухвалою Господарського суду АР Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, буд. 18) від 26.06.2006 р. по справі №2-1/10743-2006 було порушено справу про банкрутство ДП «ДСГП «Сонячне», правонаступника ДКТП «Хрещатик» в особі Філіалу №24 Сонячне ДКТП «Хрещатик» (АРК, Сімферопольський р-н, сел. Скворцово, вул. Калініна, буд. 7, ЗКПО 33655492).

Розпорядником майна призначений Майстренко Павло Володимирович, ліцензія: АБ №216996 від 27.04.2005 року, адреса: 95000, м. Сімферополь, вул. Лебедева, буд. 15.

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області СТОВ «Георгіївське» (ЄДРПОУ 30845045) визнано банкрутом (справа №42/103Б). Відкрита процедура ліквідації.

Заяви приймаються протягом одного місяця.

Ліквідатором призначена Жевнова Т. М. (ліцензія серії АА №783138 від 07.06.2004 р., телефон: 345-27-03, адреса: 83000, м. Донецьк, вул. Коваля, 84/46).

Правління ВАТ «Лохвицький цукровий завод»

повідомляє про зміни в порядку денному загальних зборів акціонерів ВАТ «Лохвицький цукровий завод», які відбудуться 21 липня 2006 року:

Порядок денний доповнено пунктом 7:

7. Затвердження рішень наглядової ради.

Господарський суд Дніпропетровської області, який знаходиться за адресою: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, постановою по справі № Б 40/113/06 від 15.06.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Парітет» в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Запорізьке шосе, буд. 74, кв. 341, код 32388076, р/р 2603310285701 в АКБ «Новий» м. Дніпропетровська, МФО 305062), і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Заікіну Людмилу Анатоліївну, ліцензія АА № 719775 від 22.01.2004 р. (адреса для листування: 01001, м. Київ, вул. Мельникова, 2/10)

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області, який знаходиться за адресою: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, постановою по справі №Б 40/114/06 від 15.06.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «ТДМ» в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (адреса: 49059, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 96-В, кв. 57, код ЄДРПОУ 31965279, р/р 26001141283001 в КБ «ПриватБанк» м. Дніпропетровська, МФО 305299) і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Заікіну Людмилу Анатоліївну, ліцензія АА №719775 від 22.01.2004 р. (адреса для листування: 01001, м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Повідомлення про проведення чергових Загальних зборів акціонерів ЗАТ «Мандарин Плаза»

ЗАТ «Мандарин Плаза» (код ЄДРПОУ 30675610, адреса: 01004, м. Київ, вул. Басейна, 6 (Літера «А») повідомляє: 25 серпня 2006 року о 17 годині дня у м. Києві по вул. Басейна, 6, на 4 поверсі, відбудуться позачергові загальні збори акціонерів ЗАТ «Мандарин Плаза».

Порядок денний:

1. Затвердження діючих членів Правління ЗАТ «Мандарин Плаза».
2. Затвердження діючих членів Спостережної ради ЗАТ «Мандарин Плаза».
3. Внесення відповідних змін до Статуту ЗАТ «Мандарин Плаза» у зв'язку зі зміною найменування одного із акціонерів ЗАТ «Мандарин Плаза».

Для участі у зборах при собі необхідно мати документ, що посвідчує особу. Представники акціонерів повинні мати при собі паспорт та доручення, оформлене згідно з чинним законодавством України.

Правління ЗАТ «Мандарин Плаза».

До відома громадськості

Державне підприємство «Виробниче об'єднання Південний машинобудівний завод імені О. М. Макарова» звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з виробництвом теплової енергії на теплоелектроцентралі підприємства, місце здійснення заявленої діяльності м. Дніпропетровськ.

Наша адреса: 49008, м. Дніпропетровськ, вул. Криворізька, 1, тел./факс 34-37-52, факс 34-43-79.

Господарський суд Запорізької обл. (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 07.06.06 р. по справі № 25/116/06 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма «Токарчук» (ЄДРПОУ - 2389606), 72304, вул. Декабристів, 52, м. Мелітополь Запорізької області, (ЗАТ КБ «ПриватБанк», м. Мелітополь Запорізької області) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Іщенко В. Д. (ліцензія АА № 719771 від 28.01.04, Мелітополь, а/с - 21, т/ф (0619) 42-09-74).

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) постановою від 05.06.2006 р. у справі № 23/242-б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Інгер» (код за ЄДРПОУ 32421579, адреса: 03039, м. Київ, вул. Саперно-Слобідська, 25; рахунок у банку відсутній). Ліквідатором призначений Малюська Денис Леонтійович (04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 63, кв. 48; тел. 496-98-53).

Господарський суд АРК (95000, вул. К. Маркса, 18, м. Сімферополь, АРК) Постановою від 22.06.2006 р. у справі про банкрутство № 2-26/4027-2006 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія «Ренесанс» (95034, вул. Куйбишева, 4, кв. 64, м. Сімферополь, АРК, код з ЄДРПОУ 32100349) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Пустовалову Людмилу Євгенівну (ліцензія серії АБ № 176156 від 20.07.2005; вул. Леніна, 44-а, кв. 15, с. Віліно, Бахчисарайський район, 98433, АРК).

Господарський суд Донецької області постановою від 21.06.2006 р. по справі №5/211Б визнав банкрутом ПП «Гей-гел» (83086, м. Донецьк, вул. Кальміуська, 16, ЄДРПОУ 32187346) та відкрито ліквідаційну процедуру строком до 21.12.2006 р.

Ліквідатором призначено Парамонову Л. О. (ліцензія №176270). Заяви кредиторів приймаються за адресою: 83055, м. Донецьк, вул. Університетська, 35/18.

Колективне підприємство - Київський колективний завод безалкогольних напоїв «Росинка» (ідентифікаційний код 00382496, місцезнаходження: 03057, м. Київ, вул. Ежена Потьє, 6) повідомляє про своє припинення у вигляді реорганізації шляхом перетворення у Відкрите акціонерне товариство Київський завод безалкогольних напоїв «Росинка».

Вимоги (претензії) кредиторів приймаються в письмовій формі протягом двох місяців від дати опублікування цього оголошення за адресою: 03057, м. Київ, вул. Ежена Потьє, 6. Тел. для довідок: 8 (044) 456-41-31.

Комісія з припинення юридичної особи.

В ДЕРЖАВНІЙ ГЕОЛОГІЧНІЙ СЛУЖБІ

Міністерства охорони навколишнього природного середовища України

ОГОЛОШУЄТЬСЯ КОНКУРС

на заміщення вакантних посад державних службовців

В УПРАВЛІННІ ГЕОЛОГІЇ НАФТИ, ГАЗУ, РУДНИХ І НЕРУДНИХ КОРИСНИХ КОПАЛИН:

ВІДДІЛ ГЕОЛОГІЇ НАФТИ ТА ГАЗУ
— Головний спеціаліст

ВІДДІЛ ГЕОЛОГІЇ РУДНИХ ТА НЕРУДНИХ КОРИСНИХ КОПАЛИН І ВУГІЛЛЯ
— Головний спеціаліст

В УПРАВЛІННІ ГІДРОГЕОЛОГІЇ, ЕКОЛОГІЇ ТА НАУКОВОГО СУПРОВОДУ ГЕОЛОГІЧНИХ РОБІТ:

ВІДДІЛ ГІДРОГЕОЛОГІЇ
— Провідний спеціаліст

В УПРАВЛІННІ НАДРОКОРИСТУВАННЯ ТА ЮРИДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

ВІДДІЛ ЛІЦЕНЗУВАННЯ ТА ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
— Головний спеціаліст

В УПРАВЛІННІ ДЕРЖАВНОГО ГЕОЛОГІЧНОГО КОНТРОЛЮ:

ВІДДІЛ КОНТРОЛЮ ЗА ВИКОРИСТАННЯМ НАДР
— Головний спеціаліст
— Головний спеціаліст

ВІДДІЛ КОНТРОЛЮ ЗА ГЕОЛОГІЧНИМ ВИВЧЕННЯМ НАДР
— Головний спеціаліст

У ВІДДІЛІ РЕГІОНАЛЬНИХ ГЕОЛОГІЧНИХ ТА ГЕОФІЗИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ:

— Головний спеціаліст
— Головний спеціаліст
— Провідний спеціаліст
— Провідний спеціаліст

Професійні та кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища освіта та досвід роботи з питань, що входять до функцій управлінь та відділів.

Довідки за телефоном: 456-71-38.
Адреса: м. Київ, вул. Ежена Потьє, 16, кімната 407.

Господарський суд Дніпропетровської області, 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, постановою по справі №Б 24/132-06 від 29.06.2006 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Овіола» в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (адреса: м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Перемоги, буд. 48, кв. 3, код 32627459), р/р 26007500003076 в ДФ ВАТ «Кредитпромбанк» м. Дніпропетровська, МФО 306890 і відкриває ліквідаційну процедуру з застосуванням спрощеного порядку.

Ліквідатором призначено Бабич Світлану Вікторівну, ліцензія АА №630006 від 30.10.2003 р.

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до ліквідатора (адреса для листування: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 65/205).

Арбітражний керуючий (ліквідатор) повідомляє, що Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 30.06.2006 року по справі №19/164 у зв'язку з затвердженням звіту ліквідатора та ліквідаційного балансу ліквідовано підприємство:

- банкрут - відкрите акціонерне товариства «Старт», код ЄДРПОУ 14313903, юридична адреса: 72312, Запорізька область, м. Мелітополь, вул. К. Маркса, 24.

Провадження у справі №19/164 припинено.

Арбітражний керуючий Іщенко В. Д., ліцензія АА №719771, тел./факс: (0619) 42-09-74.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва порушено справи про банкрутства:

1. ПП «Куртік», код 31866129, м. Київ, р/р № 260013261/980 в ВАТ КБ «Укргазбанк» м. Київ, МФО 320478, справа № 23/46-б;
2. ТОВ «Енергопостачзбут», код 31351490, м. Київ - 01004, вул. Червоноармійська, 23/б, кв. 222, р/р № 26008241932840/840 в ФКД ВАТ «Інпромбанк» у м. Києві, МФО 322863, справа № 23/47-б.

Арбітражний керуючий Щербань О. М., ліцензія АБ № 271582 від 30.11.2005 р., призначений ліквідатором по справах № 23/46-б, № 23/47-б.

Господарський суд м. Києва (м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) постановами:

- від 23.05.2006 р. №23/205-б визнав Приватне підприємство «Торгівельно-транспортна компанія - Т. Т. К.», код ЄДРПОУ 31808926, 03011, м. Київ, вул. Бурмистенка, 3, кв. 4, р/р №260053011709 АБ «Національні інвестиції», МФО 300498, банкрутом;
- від 06.06.2006 р. №15/347-б визнав Закрите акціонерне товариство «Енергокомплект», код ЄДРПОУ 23522936, 03040, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 88, р/р №26007301001425 АКБ «Трансбанк», МФО 300089, банкрутом.

Ліквідатором банкрутів призначено ДПІ у Голосіївському районі м. Києва (ініціюючого кредитора).

До уваги акціонерів! ВАТ «КИЇВСЬКА ФАБРИКА ТЕХНІЧНИХ ПАПЕРІВ»

Правління ВАТ «Київська фабрика технічних паперів» повідомляє про зміни порядку денного загальних зборів акціонерів, що відбудуться 29 липня 2006 року о 10:00 в приміщенні актового залу школи №126 за адресою: м. Київ, вул. Празька, 14.

НОВИЙ ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Перевибори Голови Правління.
2. Вибори Правління.
3. Звіт правління і ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність товариства в 2004-2005 роках. Затвердження звітів та балансів.
4. Про виплату дивідендів за 2004-2005 р.
5. Звіт щодо придбання цінних паперів, що складає більше ніж 50% статутного фонду ВАТ «КФТП» та зиск від цих операцій для Товариства.

Реєстрація учасників зборів буде проводитися з 8:00 до 9:50 у приміщенні актового залу школи №126 за адресою: м. Київ, вул. Празька, 14.

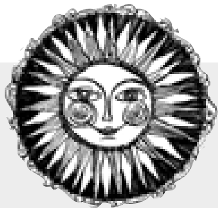
Для участі в зборах акціонеру необхідно мати документ, що посвідчує особу, представнику - оформлене доручення.

Довідки за телефоном: 573-45-16.

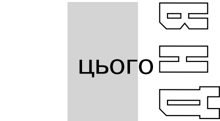
Правління ВАТ.

КУРІНЬ

СУБОТА, 8 ЛИПНЯ 2006 ■ № 124 (3874)

8 липня в Україні утримається мінлива хмарність. У Криму, Приазов'ї місцями сильні зливи, у східних та Дніпропетровській областях короткочасні дощі, грози, в окремих районах град. Температура вночі 13—18 градусів, удень 22—27. На решті території переважно без опадів. Температура вночі 15—20 градусів, удень 24—29; на Закарпатті місцями 30—32; у Карпатах уночі 8—13, удень 15—20 градусів.

8 ЛИПНЯ

- *951. Засновано Париж.*
- *1768. Схоплено одного з ватажків Коліївщини Максима Залізняка.*
- *1811. Народився професор Володимир Караваєв, хірург-офтальмолог. Створив у Києві першу в Росії клініку очних хвороб (1844).*
- *1904. У Бориславі (Львівщина) спалахнув страйк робітників-нафтовиків.*
- *1944. В Радянському Союзі встановлено звання «Мати-героїня» і засновано орден «Материнська слава» та «Медаль материнства».*

Є привід випити за футбол...

Зібралися з кумом подивитися футбол. Той, як годиться, прийшов не з порожніми руками.

— Вам аби пити!.. — бурчить жінка.

— Що значить «пити»? Ми боліємо!

— Воно й видно. Давно вже треба лікувати...

— Ну, чого причепилася? Не просто ж так випиваємо!

— А як?

— А... а...

— ... А отак! — виручає кум. — Ось наші заб'ють — тоді й вип'ємо!..

— Ну-ну...

Сидимо дивимось — то на телевізор, то на пляшку. А гола все нема...

— Так можна й членами товариства тверезості стати! Ні вони не розмочують, ні ми! — не витримує кум. — Давай для зачину так: перший раз наші по воротах попадуть — от і вип'ємо!

І знов невдача: їхні попадають — наші ні!

— Тільки-но перейдуть центр поля — так і наливай! — не вгаває кум.

Просиділи хвилин п'ять: їхні переходять — наші ні!

— Уже бачу, що й так не піде, — каже кум. — Давай, як просто в бік воріт замантулять — так і наливай!

— А воротаря враховувати?

— Враховувати!

Та ще через п'ять хвилин, після пропущеного гола, ми вирішили, що вип'ємо по першій уже після того, як наші просто попадуть по м'ячу.

Але й цього суперник не дозволив.

Тому вирішено було пити за «їхні» голи, отож нарешті процес пішов — ледь устигали наливати...

— А чого це ви так розохотилися? — знов, де не візьмись, дружина. — Що, забили?

— Забили!

— Кому?

— Нашим...

— Так чого ж ви п'єте?

— З горя й п'ємо! Не просто ж так...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Мал. Михайла САЧКА.

Модний терор

Суботній ранок обіцяв спокій, але раптом до спальні увірвалися дикі крики групи «Звірі». За ними, як вихор, влетіла донька з купою «Космополітенів»: «Мамцю, щось ти цієї весни зовсім не модна!» — «Хіба? А мені здавалося...» — «Тобі завжди щось здається! Зараз я створю тобі імідж!» І вона вмить зірвала з мене ковдру. «Ой, холодно!» — «Е ні, до душу, фарбуватися і — до бутика!» — «Не піду-у-у», — я знову натягнула ковдру на голову. Та моя Пташка не відступала: «Хочу модну мамцю!» І потягла мене під душ, пустивши холодний струмінь. На час водної екзекуції мій лемент заглушив «Звірів». Потім донька швидко загорнула мене в кошлатий рушник, умостила в кріслі і спрямувала в обличчя потужне дуло гарячого фена: «Тепер створимо модну голову». «Зроби, як я люблю», — попрохала я. «Ти ж хочеш бути на двадцять років молодшою, то терпи!» І вона почала начісувати копицю на моїй бідній голові, примовляючи: «Такий чубчик уже сто років як треба підстригти, вуха закрити». — «Але я люблю їх відкривати!» — «Твої треба ховати! Подивись-но в люстерко!» — показала вона мене. «Фі», — вихопився зойк душі. «Ти нічого не тямиш, тримай тіні! Зробимо синьо-фіолетову гаму, білі перламутрові губи». І донька наказала мені розтягнутися в усмішці, щоб розтушувати помаду: «Ну, прикольно?» «Жах!» — скрикнула я. Та моя Пташка не вгавала: «На сніданок з'їси шматочок житнього хліба, некруте яйце, апельсиновий фреш. Живіт прибираємо». — «А я сьогодні тортик хотіла...» — «Ні в якому разі, — відрізала донька, —торт з'їсть кіт, а тобі можна хіба що яблуко, але зваж: потім треба 50 раз підняти ноги без допомоги рук!» — «Благаю, тільки не це!» — заволала я. «Але ж ти хочеш малинові чарліки?» — «Хочу». — «Тоді гайда качати прес». — «А якщо надягти туніку?» — «Живіт прибиратимемо все одно!» — наполягала Пташка. «Добре, — погодилася я, — але не увесь одразу!» Донька пішла на компроміс, і мені дісталася всього одна шоста двохсотграмового торта.

За годину ми мчали в маршрутці до модного бутика з екзотичною назвою «Хутірець». А згодом нас зустрічала товстуха Аліна з червоно-рудим волоссям, підстриженим «а-ля кактус». «Аліно, підбери матусі модні штанці», — попросила донька. «О-кей, ось — від «Валентино» — «хебе» в горошок, а ось від «Кензо» — «чебе», — знайомила Аліна з асортиментом. «Матуся хоче малинові чарліки», — підказала моя Пташка. «Є в мене такі, — порадувала Аліна і підвела нас до вішалки з багатообіцяючою «Дольче вітою», — ось — віскоза-стреч, ось — котон, а ось — картата льонушка». «Картаті — найкрутіші, — підтвердила донька і подала мені останній писк, — примір, це — твій сайз!» Я радо помчала до примірочної. «Справді, — думала, мацаючи тканину, — це тонкий льон, колись була в мене така піжама, як зараз пам'ятаю, — п'ять сімдесят коштувала. Треба брати». Я приміріла «Дольче віту» і тільки-но встигла собі в ній сподобатися, як раптом на очі потрапила незрозуміла синя етикетка з чотиризначним числом. Якийсь артикул, а ціни чомусь нема», — подумала і покликала доньку, щоб вона допомогла розібратися. «Ой, мамцю, як тобі прикольно,носитимемо разом!» — запищала моя Пташка. «Беру, — зраділа я, — тільки-от ціни не бачу, де ціна?» — і підставила доньці стегно, щоб вона вивчила етикетку. «Та ось же ціна, мамцю, синя», — зацвірінчала вона радісно. Почувши такий вирок, я спочатку не повірила, але про всяк випадок буквально випурхнула з льонушки: «Пляжні штани не можуть коштувати тисячу двісті гривень! Буденні та ще й мнуться...» «Це ж Італія, до того ж місяць тому вони коштували півтори тисячі, а тепер у нас вже знижки, — розпливлася в усмішці «стрижка-спалах», — а що мнуться, то це круто, як у Михалкова». «Минулого сторіччя така крутість коштувала в сто разів дешевше», — не вгамовувалася я. «А ти ж хочеш бути модною в цьому сторіччі, для тебе зроблять пресональну знижку, чи не так, Аліночко?» — наполягала донька. «Немає проблем, за дев'ятсот сімдесят беріть, дешевше за гриби», — розмармеладилася «хуторянка». Відкараскуватися далі було незручно, втім, така «Дольче віта» мене вочевидь не влаштовувала, тож я вмить випалила: «Ой, тільки-но згадала: на балконі, в тому мішку, де старі речі, лежать точнісінько такі штанці від моєї піжами, яку я майже не носила, до того ж стиль ретро — моя пристрасть... Одне слово, дівчатка, завтра ви мене не впізнаєте!»

І я вискочила з «Хутірця», як корок вилітає з пляшки з ігристим шампанським.

Любов СТАНАЧИЧ.

■ **ДОШКА ПОШАНИ**

У кінці-то кінців

Вадим Карасьов, політолог:

— Парламент — як клуб, сюди приходять і на дискотеку, і на змагання...

Від чергового:

— А ще парламент нагадує гурток «умілі руки», курси «крою і шиття державласності», і «хор вірьовки», кінець од якої сховано бозна де...

Батьки і діти

В. о. відомого політика (про круглі столи за участю Президента):

— Український психотип вимагає, щоб батько щось сказав і всіх помирив.

Від чергового:

— Доки він їх мирив, вони його в куток поставили.

Куди подіти яйця?

Юрій Єхануров, в. о. Прем'єр-міністра:

— Я послухав сьогодні нашого міністра АПК Олександра Петровича Баранівського і гадаю, що Качуру (міністр будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства. — **Черг.**) буде тепер завдання велике. Павло Степанович Качур, певно, змушуватиме вас, міністре Баранівський, до розчину яйця додавати, бо він не знає, куди їх подіти.

Від чергового:

— Можна в розчин додавати, а можна й на сучок повісити...

Пальчики пустотливі

Борис Колесников (на прес-конференції з приводу закриття порушеної проти нього кримінальної справи):

— Ви знаєте, що в «Сімнадцяти миттєвостях весни» найбільше пальчиків на валізці радистки Кет залишив Штірліц. Найбільше пальчиків у моїй справі залишив пан Шокін (колишній заступник Піскуна. — **Черг.**). Він справу порушував. У нас немає жодного документа про участь Піскуна у справі. В жодному з 22 томів.

Від чергового:

— Це говорить про те, що в пана Піскуна, ймовірно, є валізка з вашими пальчиками. На кожному зеленому томі...

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 134

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2498

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

